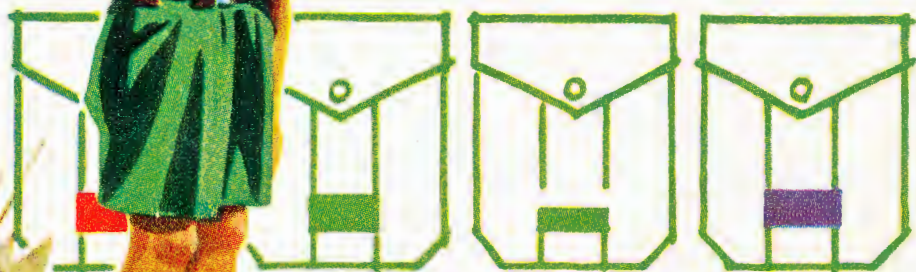
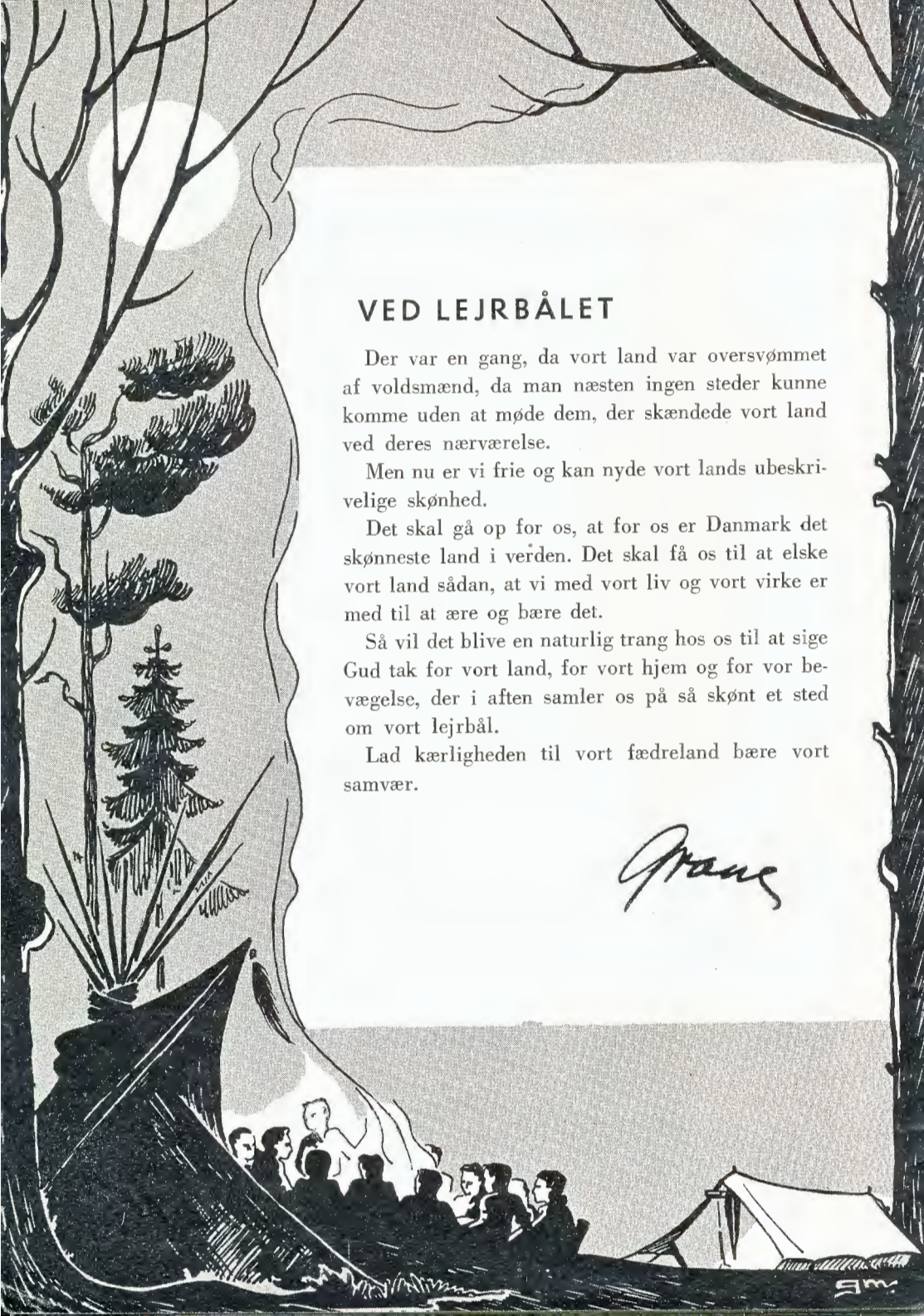

PIONERÅRET 1957 . JUNI-JULI . NR. 5

SPEJDER-BLADET
Væbneren
KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

VED LEJRBÅLET

Der var en gang, da vort land var oversvømmet af voldsmænd, da man næsten ingen steder kunne komme uden at møde dem, der skændede vort land ved deres nærværelse.

Men nu er vi frie og kan nyde vort lands ubeskrivelige skønhed.

Det skal gå op for os, at for os er Danmark det skønneste land i verden. Det skal få os til at elske vort land sådan, at vi med vort liv og vort virke er med til at ære og bære det.

Så vil det blive en naturlig trang hos os til at sige Gud tak for vort land, for vort hjem og for vor bevægelse, der i aften samler os på så skønt et sted om vort lejrbaal.

Lad kærligheden til vort fædreland bære vort samvær.

Grane

FASTE

I vor protestantiske kirke faster vi ikke. Vore forfædre gjorde det i den katolske tid. Et minde herom har vi i Fastelavn, der er en rest af de ofte løsslupne fester, hvor med middelalderens mennesker gik ind i den strenge faste-uge, hvor de ikke måtte spise kød og hvor måltiderne var indskrænket til det nødvendigeste.

Denne faste, som vi altså ikke kender nu, var en arv fra Det gamle Testaments jøder. Een gang årligt på den store forsoningsfest fastede hele folket, og hvis ulykker truede folket eller den enkelte, fastede man for om muligt at formilde Herren og hente kraft i kampen mod det onde. Vi husker, at Jesus fastede før fristelserne i ørkenen, og mange steder i bibelen fortælles om lignende faster.

På Jesu tid var faste en almindelig fromhedshandling, som han selv dyrkede, men lige som bønnen – som vi hørte om sidst – har fasten ofte udartet til at blive en offentlig tilkendegivelse af, hvor from man kunne være. I Mathæus evangeliet 6. kapitel, vers 16–18, giver Jesus en levende beskrivelse af, hvordan offentligt fastende jøder anstrengte sig for at vække opmærksomhed. Jesus kaldte dem hyklere, og han advarede mod dette hykleri. Det er ikke for menneskers skyld, vi skal faste, men gennem fasten skal vi tjene Gud.

Ja, vil nogle nu sige – vi faster jo ikke mere, i hvert fald kun, hvis lægen beordrer os til det, og da er det for vor egen sundheds skyld, ikke som et led i vor gudsdyrkelse.

Det er rigtigt. Men jøderne fastede, for at nydelse og legemlige krav ikke skulle skille dem fra Gud, og vi burde måske overveje, om der er noget i vort liv, der står mellem Gud og os og som vi derfor helst skulle give afkald på.

Også drenge har en klar fornemmelse af, hvad Gud ikke synes om i deres liv, og det kan mærkes i et ellers sundt og normalt liv, hvis man lader sig fylde af noget, som efterhånden kan komme til at beherske én. Det kan være ydre ting, måske overdrevne nydelser af stimulanser og fornøjelser, men det kan også ligge så dybt, at det bliver skjulte laster, som man skammer sig over og gruer for at vise offentligt frem.

Måske skulle vi netop faste – give afkald på noget, som vi godt kan lide, men som vi inderst inde ved skader os, fordi det vil fjerne os fra Gud.

Det er ikke let, og derfor må vi bede Gud hjælpe os. Bøn og faste hører sammen. »Vor egen magt den er kun svag, let kan os fjenden fælde. Men én antager sig vor sag, omgjordet med Guds vælde.« Jesus sagde: »Den slags farer kun ud ved bøn og faste« (Math. 17,21).

Jens Andreassen.

Spejderbladet

VÆBNEREN

Juni-Juli

1957

INDHOLD:

Ved lejrblået	146
Fra bjergprædikenen	147
De flittige svaler ...	148
Ordet frit —!	150
Spejderchefen	151
SPEJDERNE VÆR- NER NATUREN ..	152
Vandet er dejligt — men farligt!	154
Lær kunstigt ånde- dræt	155
Så går vi igang med KOKKEMÆRKET	156
Landspatruljekonkur- rencen: AFSLUTNING	158
Månedens historie: RÆVELIST OG RÆVEMAD	160
En bladsamling	165
International foto..	166
Seniorspejderen	167
SPEJDERKRYDS NR. 5	169
Depotet	170
Spejderavisen	171
Rådsclippen	175
Fra bibelen	176
Ulveungen KIM	178
Programsiden	179
Stjernehimlen 1 juni	180

FORSIDEN:

Ulveungen er rykket op
som spejder, og mange
nye ting vinker forude.
Spejderproven klarer vi
let — og så i teitlejr!

— for alle drenge!

DE FLITTIGE SVALER

På jagt efter føde tilbagelægges 6—700 km om dagen

Vejret er igen blevet varmere. Solen skinner, og i eftermiddag fløj der en del landsvaler over huset. Nogle var så højt oppe, at de kun sås som prikker mod den lyse himmel. Andre strøg lavere i en urolig flugt. De brugte vingerne næsten uafbrudt, når de steg, men af og til gik de så over i en rolig glideflugt. En spød kvinden hørtes hele tiden.

Svalerne lever mest af småinsekter, som de fanger i luften. Fluer og myg udgør hovedmængden af føden, men de fanger også små, flyvende biller og sværmende myrer, og de tager småedderkopper, der med deres flyvetråde driver for vinden. Man ser undertiden svalerne flyve lavt hen over vandet i søer og damme og dér standse brat op for at snappe et insekt, der ligger på vandoverfladen. Man kan også se dem standse foran en fluefyldt væg og i svirrende flugt snappe fluer fra væggen.

I varmt vejr med opadstigende luft bliver insekterne ofte ført i vejret, og svalerne følger da med og jager højt oppe. På andre dage er insekterne at finde lavt over jorden. Så går jagten dér. Fra gammel tid har svalerne været betragtet som vejrprofeter. Et gammelt ord siger, at højtflyvende svaler betyder godt vejr i vente, lavtflyvende svaler lover regn.

Svalerne er særdeles behændige i luften, men de færdes kun med største besvær på jorden. Ikke desto mindre har flere forskere set svaler, der sad og snappede insekter på jorden. Det var enten, når vejret var så dårligt, at der ikke var nogen insekter i luften, eller det forekom på steder, hvor der var særlig mange insekter eller insektlarver. I Afrika har man set svaler sidde på strandbredder og fange tanglopper, som man for øvrigt også somme tider kan se dem snappe, medens de flyver lavt hen over stranden.

De fleste fugles øjne vender ud til siden, og hvert øje har sit synsfelt. Det gælder også svalerne, men når de skal snappe et insekt i luften, drejer de øjnene fremad, så de ser byt-

tet med begge øjne. De kan da med stor sikkerhed bedømme afstanden. Foran øjnene sidder der nogle stive fjer, som under flugten

giver hovedet en strømlinjet form. Idet øjnene vendes fremad, lægges disse fjer automatisk ned et øjeblik, så udsynet er frit. Når fuglen atter retter øjnene ud til siden, kommer fjere igen på plads, så hovedet som før yder den mindst mulige modstand mod luften.

Når svalerne kredser for at fange insekter, er deres flugthastighed 35–40 km i timen. Hastigheden kan stige til 50 km/t under almindelig flugt. På en tysk autostrada lagde en bilist engang mærke til, at en landsvale et

stykke tid fløj lige ved siden af bilen, der på det tidspunkt kørte 100 km/t. Svalen kan, når den dykker, opnå en fart helt op til 2-300 km/t, og man kan, når man står i nærheden af den dykkende fugl, ligefrem høre suset i luften efter den, men en sådan fart kan en svale dog næppe holde til ret længe ad gangen.

Landsvalens flugt skifter uafbrudt, når den jager insekter. Snart bruger den vingerne me-

get, snart går den over i glidende flugt, snart standser den og ligesom »arbejder sig opad« i luften for at snappe et insekt. Man ser ofte svaler styre lige imod en væg eller mod en anden opretstående forhindring med så stor fart, at man uvilkårlig tror, at fuglen vil støde imod, men få cm fra drejer den så brat til siden. Det er tydeligt, at svalerne er gode flyvekunstnere med stor manøvrer sikkerhed.

Svalerne må have et stort forbrug af føde, og de er da også tilsyneladende på vingerne

for at fange insekter det meste af dagen fra tidlig morgen, ja, somme tider før solopgang til sent om aftenen ved solnedgang.

Kort tid efter ankomsten her til landet begynder landsvalerne redebygningen, og de er i reglen færdige i slutningen af maj eller i begyndelsen af juni,

Landsvalerne arbejder fra tidlig morgen. De bygger meget flittigt og gør så efter et par timer en pause, for at materialerne kan nå at sætte sig. Senere genoptager de arbejdet, og der går kun få minutter imellem, at de kommer med nyt materiale.

Landsvalerne bygger hovedsagelig deres rede af ler, som de henter ved vandpytter og søer. De sætter sig på den fugtige jord og suger lidt ler op i næbbet, hvor det blandes med sput. Når de kommer hjem til »byggepladsen«, skubber de det ved hjælp af tungen ud igen og afsætter det på redekanten. Med næbbet trykkes og kittes lerklatterne sammen, og for at det kan gøres, er det nødvendigt, at leret har en bestemt fugtighed. En forsker regnede ud, at et landsvalepar brugte ca. 1400 lerklatter til en rede. Hver klat vejede ca. 0,5 g.

For at få klatterne til at hænge sammen lægger landsvalerne undertiden strå, hestehår, småkviste og endog tændstikker ind i leret. Lerklatterne anbringes, ligesom man lægger murstenene i en husmur. Hver klat hviler på to underliggende. Indersiden af reden er oftest glat, men fra ydersiden hænger der tit en mængde tjavser. Den færdige rede er ca. 15 cm i diameter. Væggens tykkelse er 1-2 cm.

Normalt kan reden gøres færdig på 8 dage, men i tørt vejr tager det længere tid, da der skal temmelig meget vand til fugtning af leret. I perioder med kraftig regn kan redebygningen også trække ud, fordi landsvalerne da må bruge længere tid til at skaffe sig føde. Det kan da tage helt op til 4 uger at få reden færdig. Til sidst udpolstres den med fuglenes egne fjer eller med bløde hønsefjer, som findes på jorden. De kan da også bruge hestehår, uldtotter og andet blødt materiale til reden.

Når ungerne lige er klækket, bliver hunnen i regelen ved reden. De første dage må hannen alene skaffe føde - både til hun og unger. Derefter fodrer han og hun i fællesskab i nogle dage, men efterhånden overtager hun-

nen mere og mere arbejdet, og hannen er da tit borte fra reden i timevis. Ind imellem sidder han også og kvidrer i nærheden.

Man mener, at de voksne i deres jagten efter føde til ungerne kan nå at tilbagelægge 6-700 km pr. dag. Når de har fanget en flue, gemmer de den bag i munden og fortsætter jagten, og det er ikke ualmindeligt, at de har tyve-tredive fluer i næbbet, hver gang de vender hjem til reden.

Ungerne flyver i regelen fra reden efter tre uger. Ofte sker der simpelthen det, at forældrene holder op med at fodre, og samtidig kalder de med en livlig kvidren udenfor. Man kan se ungerne sidde på bjælkerne i nærheden af reden og baske med vingerne, indtil pludselig en af dem giver sig til at flyve, og straks er den på vej ud i det fri. Snart følger de andre unger efter.

Efter at ungerne er fløjet ud, fodres de endnu et stykke tid af de voksne, som bringer føde til dem, hvor de sidder - på ledninger eller hustage. De første aftener kommer ungerne tilbage for at tilbringe natten i reden, medens forældrene sidder lidt derfra. De voksne taber som regel ret hurtigt interessen for ungerne - især hvis de går i gang med at bygge en ny rede og lægge et nyt kuld æg. Hvis de voksne anden gang vil bruge samme rede, må ungerne rykke hen på bjælkerne, eller de flyver om aftenen ud til moser og

søer, hvor de kan sove i tagrørene. Sammenholdet er dog forskelligt. Man ser undertiden, at unger af første kuld hjælper de voksne med at fodre ungerne af andet kuld; man har endog set ungerne være med til at ligge og varme de nye æg i reden. Det hænder af og til, at voksne svaler fodrer unger på trækket, hvilket tyder på et langvarigt sammenhold mellem de voksne og ungerne af sidste kuld.

(Efter Anders Holm Joensen: SVALERNE. Fra serien: »Viforskerselv«, nr. 2 (Det Danske Forlag), med redaktionens tilladelse.)

ORDET FRIT

Brev fra en spejderfar:

Med stor interesse følger jeg Væbneren - men især interesserer det mig at se, hvordan det virker på mine to drenge, der er henholdsvis spejder og ulv. Min største skuffelse er, at bladet ikke kommer direkte - ofte kommer det først hjem 1-2 måneder efter - der mangler præcision og orden hos nutidens førere! -

Landslotteriet.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor lodtrækningen af landslotteriet ikke kommer i nogle af de nordjyske dagblade. Der kunne sælges mange flere i Nordjylland, hvis den kom det.

Hokota.

Kære Væbner!

Må jeg kraftigt protestere mod alle de annoncer og reklamer, som ikke kommer ægte spejdere ved.

Og for det andet synes jeg ikke, at skråhuerne klæder spejdere, og jeg siger som »hurtige falk«: På med spejderhattene, det ser mere spejdermæssigt ud.

Jørgen Jensen, Vanløse.

Kære Væbner!

Hvor må jeg give Klaus Jensen og mange andre for øvrigt, ret i, at LPK er lagt på et tosset tidspunkt. Hvorfor er den ikke lagt sidst på året, det ville være meget bedre, da der jo ikke er eksamen på den tid af året.

Må landspatruljemærket bæres på standeren altid?

Kan det lade sig gøre at få at vide, hvor mange løsninger der er kommet ind på spejderkryds'erne. Det ville være rart.

Hurtige Falk.

Svar: Mærket på standeren må bæres, så længe I vil!

Der indkommer 2-300 løsninger, men tallet stiger fra måned til måned!

Red.

Landsmødet 1957.

Korpsets landsmøde afholdes i Århus KFUM's Centralforening søndag den 20. oktober 1957. Forslag, der ønskes behandlet, skal indsendes senest 8 uger før landsmødet ifølge grundlovens § 20.

Gunnar Mølgaard.
/ Ellis Hansen.

★ ★ ★

Mindste-mønt.

Ved udgangen af april er missions - udvalgets mindste-mønt-konto på 582,82 kr., efter at der i løbet af april måned kom 188,22 kr. Vi siger tak til 2. Lyngby gr. samt til deltagerne i førerstævnet og divisionschefstævnet på Nyborg Strand i påsken, hvor der ialt indkom 177,22 kr. i mindste-mønter. Glem ikke helt giro 5494 i sommer — tøm mindste-mønt-bøsserne, inden I drager i lejr, og send pengene til missionsudvalget, Otto Rudsgade 9, Århus.

100-ÅRET FOR B. P.s FØDSEL I 1857

Spejderne værner naturen

Spejderne værner naturen. Da jeg i sin tid var på Gilwell-kursus, fik vi tidlig og silde hamret følgende motto ind i hjernen: »Scouting is something to do!» (frit oversat: spejdersport er handling!). Vi ville da være dårlige spejdere, om vi nøjedes med at fejre spejderbevægelsens dobbelte jubilæum med fester, hvor vi mindedes B.-P.s store og herlige gerninger, men ikke selv foretog os noget.

Det er da helt i sin orden, at vi også fejrer B.-P.-året med den landsomspændende good-turn, der løber af stabelen om få dage. Det er en festlig tanke, at de fire spejderkorps + overbygningen Sct. Georggilderne nu den 2. juni smøger ærmerne op og tager et allemandstag under mottoet: »Spejderne værner naturen«.

Aktionen er for længst tilrettelagt, og du ved allerede, om det er en badestrand eller et stykke skov, I skal i gang med at rense. Lad os gå i spidsen med at værne naturen, ikke blot den 2. juni, men året rundt. Vi er de nærmeste til det!

Den lille bibelplan, en god gammel bekendt i korpsset, er lige udkommet, gældende tiden 1. juni 1957 til 31. maj 1958. Vi er en del, der af personlig erfaring ved, at den kan blive til hjælp både for førere og spejdere, der gerne vil i gang med deres bibel, men savner vejledning dertil.

Det er mit indtryk, at tiden ikke bruges så flittigt i korpsset som tidligere. Hvis det er rigtigt, så er det på tide, at vi atter understreger betydningen af den daglige bibellæsning. Derfor — køb den (din fører kan let skaffe den gennem depotet) og brug den! Du vil opdage, at den gamle bibelbog har noget at sige — også til drenge af 1957.

Eventyret venter!

Sommerlejr! Mon der findes noget ord, der som dette vækker liflige minder hos gamle spejdere og kalder forventningen frem hos vore yngste kammerater, der endnu ikke har oplevet lejrlevets glæder?

Sommeren er nu omsider over os, og om kort tid drager korpsets spejdere i lejr. For godt 400 af os går forventningen tværs over Nordsøen til Sutton Park i England, hvor vi skal mødes med 35.000 andre spejderkammerater i jubilæums-jamboreen. Andre søger selv til frændetroppe i udlandet, mens de fleste slår deres telte op på de hjemlige lejrpladser ved skov og strand.

For os alle gælder det imidlertid, at eventyret venter, blot vi venter at opleve det!

God lejr!

Mølgaard.

50-ÅRET FOR SPEJDERBEVÆGELSENS START

SPEJDERNE VÆRNER NATUREN

Spejderne værner naturen — det gamle stendige må ikke væltes, de kønne mosgroede stenskal blive liggende og må ikke fjernes til et eller andet koge-bål!

Spejderne værner naturen — papir, madrester, flasker og flaskeskår fjernes omhyggeligt, og så selv om det er andre, der har efterladt det. Betragt naturen som dit eget hjem. Ryd op, når der har været uuhøflige gæster!

Spejderne værner naturen — skær aldrig grene og kviste af de unge træer, og lær andre det samme! Et topskud, der fjernes, sætter træet mange år tilbage i vækst, ødelægger det som træ, og skæmmer naturen!

Spejderne værner naturen — døm aldrig op for vandløb, så der dannes oversvømmelser, der giver dårlig grobund for planter og træer. Lær andre det samme, eller bød på deres tankeløshed, når du opdager det!

Som et led i BP-årets foretagender benytter alle Danmarks spejdere den første søndag i juni til en storstilet aktion til værn for naturen. Opgaverne er mangeartede: Rensning af strandbredder, hegn, der bødes, udflugtssteder, der rengøres for papir, flaskeskår m. m., vandløb, der oprenses, stengærder, der opsættes o. s. v. — Det hele sker i samarbejde med skovridere, skovfogeder, turistforeninger og andre interesserede.

Vi ved ikke, hvad din gruppes opgave bliver, men vi håber, at du er med søndag den 2. juni i den store aktion. Nu har vi festet i anledning af BP's 100 års dag, nu tager vi et nap for at værne og beskytte den natur, vi spejdere gang på gang nyder at færdes i på vore ture og lejre. Spejderliv er friluftsliv — spejderen er naturens muntre søn, sådan lyder nogle af vore slagord — nu følger vi et nyt til: *Spejderne værner naturen!*

Ungdom på lejrtur!!!

ENHVER SPEJDER SKAL VIDE

1. Ingen må tænde ild eller fjerne græstørv fra fremmed mands ejendom uden tilladelse.

2. Ingen må nogensinde – når tilladelse til ildtænding er indhentet – bygge sit bål på græs, i mose eller i nærheden af trærødder eller lyng, halm eller andet brandfarligt materiale.

3. Ingen må hugge grene af træer, fælde eller anvende fældede træer eller fjerne brændsel fra brændebunker uden ejerens tilladelse.

4. Når ilden er benyttet, skal den slukkes fuldstændigt, jorden kulegraves og græstørvene skal lægges på plads. Husk, at ilden først er slukket med sidste gnist.

Kun tåbelige drenge lader hånt om disse regler og skaffer derved spejderbevægelsen en række modstandere blandt dens oprindelige tilhængere.

★ ★ ★

LEJR-ORDENSREGLER

efter overenskomst mellem Danmarks Naturfredningsforening og KFUM-Spejderne i Danmark:

1. Grav ikke unødvendigt på lejrpladsen.
2. Tænd ikke større bål, end der er brug for, og fjern græstørvene fra bålpladsen, inden der tændes op.
3. Vær yderst forsigtig med ild. Forlad ikke bålet, før den sidste glød er slukket.
4. Alt affald brændes eller graves dybt ned i jorden.
5. Grav altid latrin. Læg den ikke for tæt ved lejrpladsen.
6. Aflever lejren til ejeren renere, end den modtoges, og med alle græstørv lagt på plads.
7. Tag de videst mulige hensyn til eventuelle andre gæster på pladsen.
8. Såvel lejrpladsen som det omliggende landskab må ikke udsættes for overlast, uanset om det er dyrket mark, skov eller andet.
9. Skån træer, buske, planter og dyreliv. Rør ikke fugle-reder.
10. Alle almindelige ordensregler på stedet samt enhver ordre eller henstilling fra ejeren eller dennes repræsentant skal ubetinget efterkommes.

Spejderne værner naturen — fjern omhyggeligt opgavesedler, og hvad der ellers bliver anbragt under en spejderøvelse. Det hører med til at gøre en øvelse rigtig færdig.

Spejderne værner naturen — skær aldrig i kådhed navne i træerne. Heller ikke, hvis du er så gammel, at du elsker at se din piges forbogstaver alle vegne. Der er andre og bedre måder at vise din hengivenhed på!

Spejderne værner naturen — det gælder planter og træer, og det gælder dyr og fugle; men det gælder også det arbejde der gøres af skovens folk. Brændestabler må aldrig røres! Væltede stabler betyder splidt arbejde for skovarbejderne.

Spejderne værner naturen — ikke blot under aktionen den 2. juni, men året rundt, på ture og i lejre. Se engang på tegningen af »Ungdom på lejrstur« — er det sådan, du og dine kammerater tager på tur? — Det var spejderne, der lærte folk at tage ud i naturen, at drive lejr-sport. Nu går spejderne i aktion for at lære folk at værne naturen. Er DU med?

Vandet er DEJLIGT — men FARLIGT

Det er lejrtilid — og badetid! Vandet er dejligt, findes der noget så forfriskende som et bad i de friske bølger? Nyd det, men vær forsigtig! Der går ikke én sommer til ende uden triste avismeddelelser om mange mennesker, børn og voksne, som omkom under badning.

Lær at svømme!

Enhver spejder bør kunne svømme. Benyt de mange bade-timer i sommerlejren til at lære det færdigt, hvis du ikke allerede er frisvømmer. Svømmetræningen hører med til noget af det allervigtigste i din tropførers træningsprogram for sommerlejren. Måske vil du undre dig over, at din tropfører er særlig streng med hensyn til badningen? Nogle af de bestemmelser, han giver for badningen vil måske forekomme dig unødvendige? Det er for *din* skyld, disse regler gives!

1. *Bad aldrig alene* — selv den dygtigste svømmer kan pludselig få et ildebefindende og have brug for hjælp!
2. *Bad aldrig lige efter, at du har spist!* Det kan give ildebefindende i vandet og bringe dig i livsfare!
3. *Bad aldrig, hvor du ikke er kendt!* Selv om det ser aldrig så fristende ud, kan der være farlige huller eller strøm. Spørg altid de lokale folk ud om forholdene, inden du går i vandet. Din tropfører forhører sig altid om forholdene, inden sommerlejrens badeture begynder.
5. *Bad aldrig i stillestående vand*, som f. eks. mergelgrave, hvor vandet kan være varmt i overfladen og iskoldt på bunden. Det samme gælder bjergsøer, hvis turen går til udlandet!
6. *Svøm aldrig for langt ud!* Det er kun dumme drenge, der synes, de bedst kan vise sig, når de svømmer ud, hvor de ikke kan bunde. Hvis du gerne vil svømme en lang tur, så svøm langs med kysten — og aldrig længere ude, end at du *hele tiden kan nå bunden!*

Når troppen bader i lejr, sørger føreren altid for, at et par stykker af de største frisvømmere danner en »kæde« yderst ude, men ikke længere ude, end de kan bunde hele tiden! Alle andre skal holde sig inden for denne grænse!

7. *Duk aldrig en kammerat!* Det kan komme så overraskende, at han bliver dernede!
8. *Vær i bevægelse hele tiden*, mens du bader. Begynder du at fryse, så gå straks op, løb en lang tur eller gnid dig varm i dit håndklæde.
9. *Råb straks om hjælp*, hvis du mærker, der er noget galt, men *råb aldrig om hjælp i kådhed!* Ordet »hjælp« er badningens S. O. S., som aldrig må misbruges!
10. *Bliv ikke i vandet for længe!* Og spring aldrig ud på hovedet på for lavt vand. Mange har knækket halsen på dette!

LÆR KUNSTIGT ÅNEDRÆT

Alle kan komme til at stå overfor en forulyk-
ket, hvis åndedræt er standset eller ikke mærk-
bart. Da kan du måske redde et menneskeliv ved
at vide, hvordan du skal bære dig ad!

1. Begynd straks oplivningsarbejdet. Er der flere til stede, så send omgående bud efter læge og ambulance.
2. Løs alt, hvad der kan stramme om hals, bryst og liv.
3. Læg den druknede på maven med hovedet lavest. Læg hænderne over hinanden og lad panden hvile på dem. Hvis ikke munden og næsen på denne måde er fri fra underlaget, så læg noget under hænderne.
4. Knæl ned på dit ene knæ ved den forulykkedes hoved og sæt din anden fod ved hans albue. Giv ham med en flad hånd et par kraftige slag mellem skulderbladene, så tungen falder frem. (Hvis tungen ikke falder frem under de første 5-6 åndedrætsbevægelser, må du åbne munden og få tungen trukket frem!)
5. Læg dine hænder med spredte fingre på hans skulderblade.
6. Begynd det kunstige åndedræt ved at gynde din overkrop frem på *strakte* arme med et roligt, jævnt tiltagende tryk, indtil dine arme er lodrette. Bevægelsen sker blot ved sin egen vægt, ikke lægge kræfter i!

Tæl: 1-2-3-4.

På 4 ophører trykket, idet du svinger din overkrop tilbage og lader dine hænder glide ned langs den forulykkedes skuldre og griber fat omkring hans arme lige ovenfor albuen. Ved at læne dig lidt bagover, trækker og løfter du hans arme og skuldre, mens du tæller 5-6-7-8. På 8 sænker du roligt hans skuldre ned mod underlaget igen, lader dine hænder glide frem til hans skulderblade igen: 1-2-3-4.

7. Disse bevægelser fortsættes, indtil åndedrættet kommer igang, eller til den tilkaldte læge overtager ansvaret for den videre behandling.

TIL FØRERNE!

Lær alle dine drenge HN-meto-
den i sommer. Du ved aldrig, når
de kan få brug for den og derved
redde et menneskeliv! Vær beredt!

BAD ALDRIG I STILLESTÅENDE VAND!

Så går vi igang med -

Spejderkogebogen

er næsten uundværlig, når du skal i gang med kokkemærket. Der kan du udvælge dine 10 for- og efterretter, se hvad der skal bruges af proviant og i øvrigt hente en masse fine fiduser om lejrmadlavning, primitiv madlavning, bagning o. s. v.; men derfor er det nu alligevel klogt ikke at glemme, at

Mor er mesterkok.

Hun har netop det praktiske håndslag og den erfaring, som du mangler; og derfor gør du klogt i før prøven at snakke lidt med hende om retterne for at få et par af de tips, som ellers koster dyrekøbte erfaringer. Hvordan mærker man på en bøf, om den er gennemstegt - uden at skære den over; hvornår er kartoflerne kogt nok; hvor meget jævning skal der på en gryde stikkelsbærggrød? Det var sikkert også klogt en enkelt gang under kyndig vejledning - og ved svagt blus?! - at prøve at lave opbagt sovs, før det for alvor går løs med patruljens middagsmad og med 117 andre ting at passe samtidig.

Hurtig madlavning.

Hvorfor ikke imponere resten af troppen lidt den dag, du skal tage kokkemærket, ved at vise dem, hvor hurtigt det *kan* gøres; det kræver blot to ting: et godt bål og et godt samarbejde; du må jo nemlig gerne have hjælpere til »det grovere«. Det vigtigste er: Hurtig optænding og rigeligt brænde til et godt, kraftigt glødebål. Medens dette foregår, smøres gryderne ind og den ret, der kræver mest kogetid, forberedes. Det er jo for det meste kartoflerne, så det gælder om straks at få dem skrællet og skåret i stykker. Der er forøvrigt ikke noget i vejen for at sætte vand over til kartoflerne, mens de skrælles. Og så gælder det i øvrigt kun om at afpasse

tiden, således at maden er færdig - og varm! - på det opgivne tidspunkt.

Man skal jo have 7 pund skidt om året, så dem kan vi lige så godt tage, når vi er på spejdetur! Det vil sikkert ikke være klogt af dig at gå for stærkt ind for dette gamle slagord, når du tager kokkemærket, for renlighed, orden, pæn servering og anretning er vigtige punkter ved prøveafleggelsen. Rene kogekar, rent service ... og rene hænder! ... er påkrævet ved madlavning; og ikke mindst i en lejr, hvor faren for maveinfektioner er særlig stor. Det er en god idé at sætte vand over til opvask i kartoffelgryden, straks efter, at den er tømt; så bliver vandet varmt, mens I spiser færdig.

Kul og råt kød.

Jeg har endnu aldrig set en spejder, der holdt sin spidsteg for langt væk fra gløderne. Derimod utallige gange det modsatte; og resultatet som ovenfor. Hold hånden over gløderne, så du lige akkurat kan nå at tælle til ti: Der skal kødet være! Og så skal det for resten have 10 minutter mere end du regner med!

Det er gløderne, der gør det!

Både ved spidstegning og bagning afhænger alt af et godt glødebål; mange gløder, få flammer. Snobrød har du vel allerede prøvet at bage og opdaget, at der gælder det samme for det som for spidsteg: Det får let for meget udenpå og for lidt inde ved grenen. Også det skyldes, at det har været i for hård varme. Men lad dig nu ikke nøjes med snobrød. En kok med respekt for sig selv bager i ovn eller reflektor, og gamle kikkasser er i dag ikke umulige at opdrive. Men husk nu at kikke ind i ovnen lidt før, du regner med, at brødet er færdigt. Det kunne jo være, at ...

VILDMARKSFÆRDEN

til Sante Fé!

Efter den bevægede og begivenhedsrige rast ved Pawnee Rock, hvor langt de fleste af Kit Carsons udvalgte folk blev ladet tilbage for at udforske landet dør yderligere; efter at have vist deres snarrådighed under bøffeloverfaldet, den frygtelige nedstyrtningssulykke og mange andre steder, er 12 af Kits patruljer blevet udtaget til sammen med Kit selv at drage ud på den sidste, krævende etape til Santa Fé!

De bedste i landet.

Tolv udvalgte patruljer – de bedste i landet – står torsdag aften efter en lang og anstrengende færd med vogn og til fods midt i en af landets mest vildsomme skove. De har haft bind for øjnene i næsten en time. Nu begynder vildmarksfærden for alvor, men hvor er vi –? Et brev fra Kit findes på en træstub, og et øjeblik efter er patruljerne i gang med at orientere sig frem til færdens første lejrplads. Undervejs får de en alvorlig advarsel af de frygtede Wala-wala-indianere – en advarsel, der siden viser sig at være alt andet end tomme trusler!

Endelig nås lejren i den nordige Trelleskov, og her stilles patruljerne for første gang ansigt til ansigt med Kit Carson selv (alias korpsssekretær Erik Tapdrup), der byder velkommen til det farefulde togt. Og så går det løs –! Fra nu af er der ikke megen tid til hvile. Man går straks i gang med at bygge de prærievogne, der skal følge patruljen de mange mil på vejen til Santa Fé. Den store logbog, hvori patruljen skal indføre sine opmålingsresultater og føre dagbog for turen, gøres klar – og næste morgen kl. 6 lyder reveillen! Så snart patruljen er klar, starter den med sin prærievogn med kurs mod vest.

Et utal af krævende opgaver.

Det var et utal af krævende opgaver, der mødte karavanens patruljer, efterhånden som de sled sig frem med deres kærre, ofte i det mest uvejsomme terræn: Krævende hukommelsesopgaver, forcering af vældige vandløb med strid strøm, kikkertsignaler, transport af vand gennem Dødens dal o. s. v. – og overalt lurede de frygtede Wala-wala'er. Gang på gang blev karavaneholdene angrebet, selv om man også ind imellem kunne forhandle sig frem, f. eks. om at bytte en gryde saltvand med 8 dejlige appelsiner.

Fredag aftens korte lejrhal med barske betingelser om livet på de store ødemarker blev ikke afslutning på den ellers anstrengende dag. Selv om natten gik det løs med orienteringsopgaver, og tidligt lørdag morgen begyndte turens mest krævende del. Terrænet blev stadig vanskeligere, idet karavanen nu stod i udkanten af den store Elbodal med dens vældige bakker og mange vandløb. Et sted måtte prærievognen ved hjælp af taljer hejses over en flod. Det var en opgave, der voldte hovedbrud! Også selve det at få føden begyndte nu at volde vanskeligheder! Fort Herslev, hvor patruljen skulle gøre sine indkøb af proviant, var nemlig indesluttet af en ring af Wala-wala'er, der uden pardon »skallerede« enhver, der fik fat i!

Kortlægning, guldgravning (efter guldbarrer!) iagttagelse, snigning, woodcraft, spinning, kast med rekningsreb (opad) og knob var nogle af de prøver, som Kit Carsons mænd blev stillet på i løbet af lørdagen, der sluttede med tilberedning af alle tiders mærkeligste menu og patruljelejrhal.

Og så blev det søndag –! Afgørelsen nærmede sig. Enhver var efterhånden blevet klar

over, at »den gyldne stad« Santa Fé måtte ligge på Houens Odde!

Den sidste etape blev tilbagelagt i samlet vogntog.

Kit anså det for nødvendigt af hensyn til de stadig frækkere Wala-wala'er. Og det slog til! Gentagne gange måtte karavanen formere vognborg for at beskytte sig mod farerne, der lurte overalt. Men da skoven pludselig genlød af skud og høje krigshyl, og Wala-walaerne indledte et regulært angreb på vognborgen, gik alle Kits mænd til modangreb, og for en gangs skyld var det indianerne, der måtte »af med skalpen« efter et drabeligt slagsmål.

Efter dette afgørende nederlag holdt indianerne sig af gode grunde i ro, og Kits folk kunne endda tillade sig en jagtudflugt efter vildgæs i Lillebælts friske, men noget kølige vand, inden de endelig nåede ekspeditionens mål, præriens gyldne stad, SANTA FE.

Resultatet.

Vildmarksfærden til Santa Fé var slut, og Kit Carson kunne kalde sine trofaste mænd sammen for sidste gang, takke for velgjort arbejde – og udråbe vinderen af korpsets 10. landspatroljekonkurrence:

Vinderliste fra L. P. K.

- 1) Høgene — Hørsholm.
- 2) Høgene — Haslev.
- 3) Bæverne — Sundevad.
- 4) Rådyr — Åbyhøj.
- 5) Høgene — Durup.
- 6) Hjorte — Humlum.
- 7) Ulvene — Odense.
- 8) Ugler — M. S. Vejle.
- 9) Egerne — Tørring.
- 10) Gøngerne — Vrå.
- 11) Stifinderne — Strandmarks.
- 12) Skovtrolde — Helleruplund.

RÆVELIST OG RÆVEMAD

EN PINSELEJRFORTÆLLING AF A. C. BOLTON
OVERSAT FRA THE SCOUT AF HENRIK MUNCK

»Du leger med ilden!« sagde Martin, mens han fortsatte med at snitte på et stykke egetræ, som måske kunne blive en spejder-statue; han forstod at bruge en kniv, og patruljekassen havde gentagne gange nydt godt af hans færdigheder.

Tom, som lå på ryggen og stirrede op på lammeskyerne, som sejlede af sted på den dyblå himmel, vendte sig med rynkede bryn mod Martin:

»Kære fjols – jeg leger ikke med nogen-
somhelst – og jeg kan ikke se, hvor ilden
kommer ind – lad mig få en nærmere forklaring – jeg er lutter øre!«

»Gerne,« sagde Martin alvorligt, »hele vinteren har du været indhyldet i vindjakker, sweaters, halstørklæder, og jeg ved ikke hvad. Nu smider du – ligesom en nyudklækket sommerfugl – alt tøjet undtagen et par gamle gymnastikbukser og ligger her og udsætter din sarte hud for de ultraviolette strålers...«

»For hva'?'« spurgte Tom.

»Nå, jeg må hellere fremstille det lidt mere barnligt, Tom, du risikerer at blive alvorligt skoldet af solen,« antydede Martin, og han havde et glimt i øjet, da han tilføjede: »Du vil blive helt lyserød, og i aften vil det begynde at klø; senere vil det føles nederdrægtig...«

Han standsede, for tværs over marken kom et hulkende råb:

»H-a-l-l-o . . . h-j-æ-l-p . . . h-j-æ-l-p . . .«

De to spejdere var straks på benene; Martin lagde kniv og træ fra sig, og sammen løb de frem imod den lille, lurvetklædte dreng, som kom dem i møde. Drengens ansigt havde lyse striber dér, hvor tårerne havde skyllet noget af snavset fra hans kinder. Han snappede efter vejret og syntes at være lige ved at falde om. Han smed sig på knæene, da han var et par meter fra spejderne.

»Hvad er der i vejen?« spurgte Martin og rejste drengen op. Til at begynde med kunne han kun hulke og pege tilbage i den retning, hvorfra han var kommet.

»Bent . . . i . . . mergelgraven,« fik han fremstammet, »faldt i . . . og . . . drukner...«

»Mergelgraven!« De to spejdere fra Rævepatruljen så på hinanden og satte så i løb. De havde ikke været ovre ved graven, men de vidste, at den var der, for de havde omhyggeligt studeret generalstabskortet, da de valgte stedet for deres pinselejr.

»Jeg kommer!« råbte Tom, mens han presede albuerne ind i siden for at indhente Martin, som allerede var tyve meter foran og sprang af sted som en jaget hare.

De sprang ned på den smalle sti, som skilte lejren fra bakkerne. Tæt krat var vokset ind over stien, og skønt spejderne fandt smutveje, var de begge forrevne, da de banede sig vej op ad bakken til den gamle mergelgrav.

Den var gravet ind i bakken i form af en stor hestesko, og skrænterne gik stejlt ned til det tilsyneladende rolige vand. Vinden lavede krusninger ved bredden, og en svale dykkede i en elegant flad bue hen over vandoverfladen og lavede en lille krusning dér, hvor den stak næbbet i vandet.

Han så efter fodspor for at få et fingerpeg om, hvor barnet kunne være; men solen havde tørret jorden, og krusningerne skjulte bunden ved bredden.

Tom kom pustende, så sig om og sagde: »Jeg vil vade bredden rundt; jeg gætter på, at børnene har soppet – eller måske fisket!«

»Måske er han faldet i oppe fra,« foreslog Martin, mens Tom vadede gennem sivene og standsede brat op, hvor bunden begyndte at skråne stærkt.

»Jeg tror, han er faldet i her,« sagde Tom,

»bunden skråner stærkt, og der er blødt mudder!«

Martin løsne de stykke reb, han altid bar om livet, bandt den ene ende til Toms gymnastikbukser og fulgte ham ud i vandet.

Efter at have afsøgt bredden skiftedes de til at dykke og famle sig frem langs bunden. Heldigvis var der ikke noget affald på bunden, som der er i så mange mergelgrave; men denne grav lå så langt fra den nærmeste landsby.

Kolde og trætte efter de mange dykninger kravlede de en halv times tid senere op i solskinet. Det stille vand, som havde set så tilforladeligt ud, da de kom til mergelgraven, var grumset af det meget mudder, de havde rørt op i.

»Nej,« sagde Tom fortvivlet, »der er vist ikke andet at gøre end at få fat i politiet og få dem til at trække vod. Stakkels fyr! Og den stakkels mor, som har mistet sit barn!«

Martin nikkede, tog sin skjorte og undertøje, og sammen gik de tilbage imod lejren. Solen skinnede stadig, lærkerne slog deres triller over hovedet på dem, og langt borte kunne man høre et muntret »kuk-kuk«, som fortalte, at nu var sommeren for alvor på vej. Men Tom og Martin havde mistet deres gode humør.

»Du må hellere tænde bål og lave dig en kop kaffe, Tom!« sagde Martin, da de nåede teltene, »du dykkede flere gange end mig. Jeg skifter bukser og tager så over og melder det til politiet. Vi behøver ikke at tage derover begge to.«

»Okay!« Tom trak sine gymnastikbukser af, iførte sig et par tørre og gik over til proviantteltet. Han udstødte et hyl, og i løbet af de næste 30 sekunder glemte de fuldstændig tragedien fra mergelgraven som følge af en ny tragedie.

★

Martin fulgte med sin kammerat over til proviantteltet og stirrede ind i dets uklare grønne indre. Det var et godt telt med en særlig overdækning, så maden kunne ligge mere køligt. Nu var overdækningen imidlertid revet itu, for teltet var fuldstændig tømt. En forsunden fåresteg, som skulle have været middagsmad for Martin, Tom og resten

af Ræve-patruljen, var det første, som vakte deres mistanke. Pakker og poser med cornflakes, sukker, ærter og andre fødevarer manglede også. Teltet var faktisk tømt.

De to spejdere så på hinanden.

»Drengen,« snurrede Tom.

Martin nikkede bifaldende: »Han kom jo ikke og så, hvordan det gik med redningen. Jeg tænkte, at han var rendt hjem . . .«

»Og det havde du altså også ret i!« sagde Tom dystert, »rendt hjem med proviant nok til resten af vor pinselejr. Vi burde have været mistænksomme . . .«

»Hvorfor burde vi det?« spurgte Martin roligt, »man begynder ikke at stille spørgsmål, når nogen er ved at drukne. Hvis nogen dengang havde fortalt mig, at fyren bare var ude på at narre os, ville jeg ikke have troet på det, for han græd jo – hans kinder var våde af tårer – og . . .«

»Jeg tænker, han græd over at se to fyre som os hoppe på den historie!« brummede Tom og tilføjede: »Når jeg tænker på lammestegen, de nye kartofler og den lækre sauce, vi skulle have haft – ja, så kunne jeg myrde ham!«

De stod tavse og kiggede ud over marken. En sommerfugl flagrede muntert ind over marken, men begyndte pludselig en desperat flugt, da en fugl gjorde tre udfald, før den til sidst slugte den muntre lækkerbidsken.

»Sådan er livet,« bemærkede Martin, »fuglen er tilfreds, og sommerfuglen beklager sig ikke.«

»Ja, men jeg er ikke nogen sommerfugl,«

snærrede Tom, »jeg vil finde den lille tyveknægt, og jeg vil flå ham levende . . .«

»Javel, hr. Sherlock Holmes,« klukkede Martin, som begyndte at se den muntre side af sagen, »dr. Watson vil være i hælene på dig, og . . . ja, Tom, hvad siger du til det dér? Fuglene, mener jeg!« og han pegede på 8 fugle, som sad på stribe og nippede i græsset; »det ser da ikke naturligt ud!«

»Åh, der er da ikke noget unaturligt i . . .« begyndte Tom, men standsede: »Jo, nu ser jeg, hvad du hentyder til – de sidder på en fuldkommen lige linie og nipper med ryggen mod os.«

»Sherlock Holmes! Jeg tror, at dette betyder et eller andet,« sagde Martin, »hiv op i bukserne og følg din onkel Watson. Jeg får en idé. Var der ikke en eller anden, som kom til at støde til vores pose med ris?«

»Jo, det gjorde jeg,« indrømmede Tom, »men der blev ikke spildt nogen; jeg kom dem i en papæske.«

»Men papæskan var ikke særlig solid!« sagde Martin og sprang hen over marken, »der må findes et eller andet i græsset.«

Fuglene fløj og forsvandt. De to spejdere begyndte at lede i græsset, men der gik et minut eller to, før Tom udstødte et hyl. Martin kom til og fik øje på nogle riskorn, som netop kunne skimtes et sted, hvor græsset var tyndt.

»Det var det, fuglene nippede,« sagde Martin, »tyven – eller tyvene, for den lille fyr har ikke kunnet slæbe alle de fødevarer – har efterladt et spor af riskorn . . .«

»Hm!« Der var en tone af skuffelse i Toms stemme, da han først så på teltene og så i nøjagtig den modsatte retning over imod et levende hegn et par hundrede meter borte og sagde: »Hvis det tager lige så lang tid at følge sporet som at finde det, så vil resten af risen slå rod og spire før vi . . .«

»Lad os følge den lige linie fra teltene til stedet her og se, hvad der er på den anden side af hegn,« foreslog Martin, »jeg véd godt, at jeg for et par minutter siden fandt det trick, fyren spillede os, en smule komisk; men det er så sandelig ikke komisk. En an-

den gang må vi tænke os om to gange, før vi kommer nogen til hjælp.«

»Det var et dårligt trick,« sagde Tom hårdt, og jeg vil sige dig, at hvis jeg får fat i den knægt, så vil jeg afstøve hans bagparti, indtil han hyler. Der skal komme til at løbe ægte tårer ned ad hans kinder!«

Med barske ansigter vandrede de to spejdere op til hegn og kiggede. Landskabet skrånede ned imod en eng, og en halvtreds meter væk stod der tre sigøjner-vogne. Et halvt dusin heste græssede, det røg fra tre små bål, og to mænd var ved at rejse nogle små telte lavet af noget, som lignede paraplystof. 7-8 børn rendte rundt, nogle i færd med at bringe brænde fra en nærliggende under-skov; to bar vand fra den lille bæk, som også forsynede spejderne med vand, og en pige havde travlt med at lave papirblomster.

Det var temmelig tydeligt, at vognene ikke havde været der længe; røgen fra bålene var lidt for tyk, hvilket lod formode, at de var tændt fornylig.

»Dér er han, den lille laban!« brummede Tom, og Martin nikkede. Også han havde fået øje på drengen, som narrede dem. Han var ved at stikke af med et par krybskytte-hunde i hælene, måske for at fange et par kaniner.

»Lad os fange ham,« foreslog Tom, »ganske vist har vi mistet vor proviant, men vi kan da i det mindste give den lille djævel en lære-streg.«

Martin bed tænderne sammen, men rystede så tankefuldt på hovedet.

»Rolig!« sagde han, »disse sigøjnere er fulde af fiduser, Tom, og hvis vi tog os kærligt af fyren dér, så kunne vi risikere selv at skulle besvare ubehagelige spørgsmål, stillet af landbetjenten!«

»Godt, så lad os hente landbetjenten!« Tom var lige ved at eksplodere af raseri. »Vi kan ikke roligt sidde og se på de nyder vor proviant. Der må gøres noget. Hvad vil de andre i patruljen sige, når de kommer tilbage, slikkende sig om munden ved tanken om stegt lam . . .«

»Får!« rettede Martin.

»Nå, så siger vi stegt får, nye kartofler, ærter og anden pynt. Iøvrigt er jeg glubende sulten . . . og de har fuldstændig tømt spisekammeret!«

»Vi må tænke os om,« sagde Martin.

»Vi må gøre noget!« fnyste Tom, »vi får ikke vores proviant tilbage ved at tænke.«

»Javel,« indvilligede Martin, »du går ned og fortæller dem, at de har stjålet vores proviant . . . jeg bliver siddende her og ser, hvad der sker.«

Tom så endnu engang på sigøjnerne. Det var høje, tynde, mørkhudede mænd, og de farvede tørklæder, de bar om halsen, fik dem til at ligne sørvere. Tom skiftede mening; måske var det på dette tidspunkt alligevel bedre at tænke. Han vendte sig surmulende mod Martin og spurgte:

»Har du nogle planer?«

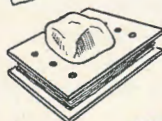
»Det tænker jeg,« svarede Martin, »jeg kan ikke lade være med at tænke på den lækre fåresteg. Lad os sætte os lidt her, mens jeg udformer mine ideer nærmere. Og — — — ja, du kan jo også prøve på at tænke, Tom; det vil være en god øvelse for dine små grå celler!«

»Øvvvv!« Tom sparkede med sin højre fod til en løvetand, men uheldigvis voksede der nogle brændenælder rundt om dem, og snart sad Tom og kløede sig om ankelen, mens han bad om et skræppeblad. Han bøjede sig stadig ned i færd med at lade bladet tage nogle af smerterne, da Martin smålo og sagde:

EN BLADSAMLING...

... på mange måder

1 PRESSEDE BLADE.

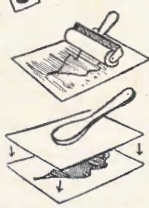

KOLDE MERE. DE PRESSEDE BLADE SÆTTER DU OP PÅ LØSBLADE MED GENNEMSIGTIG TAPE. SKRIV NAVN PÅ OG ANBRING LØSBLADENE I ET RINGBIND.

FØRST DEN GODE, GAMLE MÅDE*: DU LÆGGER BLADENE MELLEM KARDUSPAPIR OG PRESSE DEM, TIL DE IKKE FØLES

3 BLADTRYK.

DU KAN BRUGE BLADET SOM 'KLICHE': FØRST VALSER DU LIDT TRYKFARVE UD PÅ EN GLASPLADE, SÅ HELE VALSEN BLIVER INDSMURT. DERNÆST RULLER DU VALSEN OVER BLADET, OG NÅR FARVEN ER GODT PÅFØRT, ANBRINGER DU BLADET PÅ ET STK. PAPIR, LÆGGER ET ANDET OVER, OG GNIDER. FORSIGTIGT MED BAGSIDEN AF EN SKE — PÅ DENNE MÅDE FÅR DU ET FINT AFTRYK AF BLADET PÅ DET ØVERSTE ARK PAPIR. AFTRYKKENE FORSYNES MED NAVN OG SAMLES I ET RINGBIND.

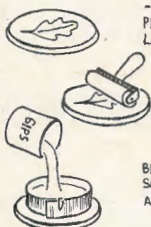
HØKASSEN

Og så var der gråbjørnene, som ved landspatrujlekonkurrencens begyndelse gik i træning hos en garmester. Hvorfor? Jo, de havde hørt noget om, at det drejede sig om kit . . . (SKANSEN.)

Det om bukserne kan stadig siges kort!

Lille Nikolaj var en mandag kommet hen i gården, da der var flokmøde. Han vidste nok, at der var noget, som hed »det store ulvehyl«, men han troede ikke, det varede hele aftenen! (BUDSTIKKEN.)

2 GIPSRELIEFFER.

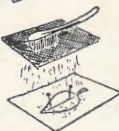

— MEN DU KAN JO OGSÅ PROVE DENNE METODE: LÆG BLADET PÅ EN PLAN PLADE AF LER OG VALS (ELLER TRYK) BLADET LET NED I LERET. DERPÅ FJERNER DU BLADET OG TAGER SÅ EN GIPS-AFSTØBNING AF BLADAFTRYKKET — PÅ SAMME MÅDE SOM VED AFTRYK AF DYRESPOR.

NÅR GIPSEN ER STØRKNET, AFDUGER DU KANTERNE OG SÆTTER NAVN PÅ. NU KAN DU JO HANGE AFTRYKKENE OP PÅ VÆGGEN I PATRULJEKOLET — ELLER BRUGE DEM TIL KIMSPIL!

4 SKABELONAFTRYK.

FASTGØR BLADET MED KNAPPENÅLE. DYP EN GAMMEL TANDBORSTE I VANDFARVE, OG STRYG DEN OVER ET 'FLUENET', SÅ FARVEN FORDELES SIG OVER PAPIR OG BLAD.

NÅR BLADET FJERNES, EFTERLÆDES ET SILHUEAFTRYK AF BLADET PÅ PAPIRET.

5 „PARAFINMETODEN“

DYPPER DU BLADET I SMELTET PARAFIN OG LADER DET TØRRE, OMGIVES BLADET AF EN HINDE, SOM BESKYTTER MOD FØRRÅDNELSE.

Det var dog besynderligt — sagde patruljeføreren efter at have taget telefonen — det er til dig, far!

(ØRNEPOSTEN.)

Det meddeles fra aldeles pålidelig kilde, at spurvognene nu er super moderne — de både rokker og ruller!

(KULSOEN.)

— Værsgod, kom bare indenfor!

— Ja, men jeg er snavset om fødderne.

— Det gør ingenting, du kan jo bare beholde skoene på! (BJARKEMALET.)

»Den er i vinkel . . . selv om vi ikke får fåresteg i aften!«

»Hvad er i vinkel?« spurgte Tom, og da Martin havde udkastet sin plan, syntes smertene fra brændenælderne helt at være forsvundet. Tom slikkede sig om munden. Han var ikke nogen hævngherrig person, men i dette tilfælde ville hævn alligevel være sød.

*

Præcis et kvarter over tre stormede de to spejdere ned ad skråningen mod engen og hen imod sigøjner-lejren, som om det gjaldt livet.

Den fyr, som havde narret Tom og Martin om formiddagen, fik øje på dem, råbte et eller andet og forsvandt ud af syne under den nærmeste vogn. En af sigøjnerne sagde: »Lad mig ordne dem!« hvorpå han tændte sin pibe.

Pustende, som om de havde løbet et langt stykke, standsede Tom og Martin lige udfor kredsen af sigøjnere, og Martin fik fremstammet:

»Vi har lige opdaget, at der er nogen, som har hugget . . .«

»Nå, og da vi er sigøjnere, så tror du, at det er os, som er tyvene, hvad?« sagde manden med piben og rejste sig langsomt, »var det sådan, du ville sige?«

»Ja, øh . . . jeg mener nej, ikke helt,« stammede Martin, »sagen er, at det stykke fårekød . . .«

»Hvad for noget fårekød?«

»Ja, undskyld, men jeg er en smule forstyrreret!« forklarede Martin, »men ser De, vi havde et stykke fårekød i vores telt, og jeg tør ikke tænke på, hvad der vil ske, hvis nogen spiser det; forstår De, det var bestemt for rævene!«

Der havde været alle slags ansigtsudtryk i kredsen af sigøjnere: kedsommelighed, munterhed, ligegyldighed . . . men Martins fem sidste ord fik med ét alle ansigterne til at udtrykke bekymring, ja, næsten frygt.

»Hvad er det, du siger?« spurgte manden med piben, »var fårekødet bestemt for rævene?«

»Ja! Vi havde jo ikke drømt om, at det kunne blive hugget, og derfor havde vi ikke afmærket det!« forklarede Martin.

»Bestemt til rævene!« sagde en kvinde, som

havde rejst sig; hendes øjne røbede rædsel: »Man bruger stryknin til dyr, ikke sandt?«

»De vil da vel ikke sige . . . De har da vel ikke spist af kødet?« spurgte Martin, »hvem? hvormange?«

Tre mænd og endnu en kvinde rejste sig.

»Nogle af børnene?« spurgte Martin. »De må hellere allesammen følge med til landsbyen. Hvis vi skynder os, vil det ikke være for sent!«

Anføreren for sigøjnerne råbte et eller andet, og knægten, som havde lokket Tom og Martin over til mergelgraven, kom til syne i dørbåningen i den fjerneste vogn. En kommando på sigøjnersprog fik ham straks til at komme.

»Politiet må hjælpe os,« understregede Martin, »de vil kunne finde ud af, hvad der er at gøre; der er jo intet apotek i landsbyen.«

Skønt de to spejdere var vant til at løbe, svedte de, da de nåede til landsbyen. De to sigøjner-kvinder beviste, at frygt kan gøre undere, da de løb lige så stærkt som mændene.

Landbetjenten var ved at gøre klar til en patruljering rundt i sit store distrikt og var netop ved at stige på cyklen, da støvletramp fik ham til at vende sig om.

»Hvad er der så i vejen?« spurgte han de to spejdere.

»Sigøjnerne tog noget fårekød i vores lejr,« begyndte Martin og blev afbrudt af sigøjnernes fører, som råbte: »Og det var forgiftet. Bestemt for ræve. Vi må straks under behandling . . .«

»Forgiftet?« spurgte betjenten og så pludselig alvorlig ud: »Til hvad?«

»Kødet var bestemt for rævene,« sagde Martin, »sigøjnerne stjal det sammen med resten af vores proviant.«

»Ja, det indrømmer vi,« afbrød føreren vredt, »men få i en læge, før det er for sent!«

»Nå, så I stjal noget kød og blev forgiftet!« sagde betjenten, »kom så hellere med her indenfor, så skal jeg ringe til hospitalet.«

Så snart de var kommet ind, sagde Martin roligt:

»Hr. betjent! De behøver hverken at ringe efter læge eller ambulance. Fårekødet var ikke forgiftet. Jeg sagde, at det var bestemt for

rævene, og det var det. Tom og jeg er medlemmer af Rævepatruljen. Vi er otte, som ligger i lejr i nærheden af mergelgraven. Nu i formiddag blev vi lokket bort fra lejren ved en grov spøg, og da vi kom tilbage, var al vor proviant hugget, deriblandt fårekødet.»

»Og det var ikke forgiftet?!« råbte sigøjnernes fører, »men det sagde du jo!«

»Jeg sagde, at det var bestemt for rævene,« afviste Martin ham koldt, »og vi er ræve! Det var Dem, som antog, at det var forgiftet. Hr. betjent, jeg véd ikke, om De kan gøre noget ved vores proviant? De tog rub og stub!«

»Hvad kostede fårekødet?« spurgte betjenten.

»14,50.«

Hænder blev stukket i lommerne, og snart lå der en dyngne mønter på bordet.

»Vi må vist lade det gå rettens vej,« erklærede betjenten, men Martin rystede på hovedet.

»Hvis vi bare kan købe en anden fåresteg og få det tilbage, som vi har mistet – så har

disse mennesker nok fået en læresteg, som de ikke glemmer lige med det samme!«

»Godt. Så lad dem betale for alt, hvad de har taget. Så er vi sikre på, at der ikke har været fingre i maden!« sagde betjenten med et blink i øjet. »Er det i orden?«

»Helt i orden,« sagde Tom og smilte til de skulende sigøjnere.

Det var fåresteg, nye kartofler, grøntsager og en lækker sovs, som ventede resten af Rævepatruljen hen under aften.

På engen viste tre afsvedne pletter, hvor sigøjnerne havde haft deres bål. Vognene var borte og med dem hele skaren af slukørede sigøjnere.

»Vi har haft det dejligt – har I også haft en god dag?« spurgte man Tom og Martin.

»Den har på sin vis været interessant,« indrømmede Martin, mens han fyldte sit krus op med kaffe. »Tom stak foden i nogle brændenælder, og vi legede en lille leg, som hed: »Hvad den ene må, det må den anden også.« Men det må du hellere fortælle, Tom, du er meget bedre til røverhistorier!«

STOR INTERNATIONAL SPEJDER-FOTOKONKURRENCE

Et sådant billede har gode chancer!
(Foto Parup).

Det amerikanske spejderblad »Boy's Life« har i forbindelse med det internationale spejderblad »World Scouting« udskrevet en international spejder-fotokonkurrence med 100 præmier, og vi opfordrer herved »Væbneren« læsere til at deltage.

Konkurrencens regler:

1. Alle spejdere, der er tilsluttet et internationalt anerkendt spejderkorps, kan deltage, altså alle KFUM-spejdere!
2. Man kan indsende et eller flere billeder af mennesker, natur, ting, eller begivenheder, der viser spejdere eller spejderaktivitet.
3. De indsendte billeder skal være taget af indsenderen selv.
4. Hvert billede skal være forsynet med navn, adresse samt korpsets navn (skrives således: YMCA-scouts of Denmark).

5. Billederne skal være indsendt inden 1. oktober 1957 til

International Scout Photo Contest
BOYS LIFE Magazine,
Boy Scouts of America,
New Brunswick, New Jersey, U. S. A.

6. De indsendte billeder vil blive bedømt efter originalitet, interesse, evne til at fortælle i foto og fotografisk dygtighed. Dommere er BOYS' LIFE's redaktion, og deres afgørelse er endelig. De indsendte billeder forbliver hos redaktionen og vil ikke blive returneret.

Konkurrencens præmier:

1. Komplet lejrudstyr: Telt, sovepose, koge-kar, spejderkniv, spisegrejer, spejderøkse, stavlygte, kompas m. m.
2. Lejrudstyr: Telt, poncho, kokekar, kniv, spisegrejer, lygte m. m.
- 4.-7. Hikeudstyr: Kogegrejer, kniv, spisegrejer m. m.
- 8.-100. Et års abonnement på BOYS' LIFE.

Konkurrencens resultat vil blive offentliggjort i WORLD SCOUTING's april-nummer. (Findes der KFUM-spejdere blandt vinderne, vil vi bringe navnene i »Væbneren«s maj-nummer 1958.

Husk nu, kun to tændstikker, Peter!
(The Scout).

SENIOR-SPEJDEREN

Den nye S-spejderuniform.

Rygterne har længe svirret om en ny uniform for s-spejdere, og som sædvanlig, når talen drejer sig om uniformen, går diskussionens bølger højt. Men ingen har rigtig vidst, hvad det hele drejer sig om. Vi præsenterer jer i dag for den nye s-spejderuniform, som efter moden overvejelse nu er vedtaget og forhandles i Depotet.

Den består i grøn skjorte med lommer og skulderstrop- per som spejderblusen, men af lettere og pænere stof; ensfarvet rødt uldslips (tørklædefarven); lange grå bukser i korpsmodel (uden opslag og skrå stiklommer); skråhue i ny model. Som overbeklædning anvendes vindjakke i army-grøn poplin (autoriseret model).

Hvorfor ny uniform?

En af de ting, som markerer, at en ulv er blevet spejder, er netop at han skifter uniform. Det betyder en hel del for ham, og det samme gælder overgangen fra spejder til seniorspejder. Man begynder et nyt afsnit af spejderlivet, som er helt anderledes på mange områder. Den overgang til mere »voksent« spejderliv vil vi understrege med den nye s-uniform.

Men er slips og lange bukser nødvendigt? Er det spejdermæssigt? Disse indvendinger har vi hørt før, men *hvad* er spejdermæssigt? Ikke spejderhatten, for den har forlængst fået dødsstødet i vort korps (og er endda det mest »spejderprægede« vi har). Ikke korte bukser, for kun ca. 1/3 af verdens spejdere bruger det. Tørklædet er ikke mere spejdermæssigt end et slips, da ingen af delene tjener noget særligt fornuftigt formål.

IKKE LANGT FRA SANTA FE!

Fire af vore spejdere drømte vist ikke om, da de første gang læste her i Væbneren om »sporet til Santa Fé«, at de selv skulle komme derover. Men sidst i næste måned går 19 s-spejdere og 6 s-førere fra en række europæiske lande ombord i et af U. S. Air Force's fly i Frankfurt. Nogle timer senere lander de i USA for at tilbringe en helt eventyrlig 3 ugers ferie sammen med amerikanske explorere. Tre grønne s-spejdere og én s-fører skal med på denne venskabsrejse, som efter et besøg i Washington (shake hands med Eisenhower i Det hvide Hus?) går til de spændende og farverige sydstater Alabama, Arkansas, Florida, Louisiana, Mississippi og Tennessee. Seks stater på 14 dage bliver man stakåndet af. Derfor tilbringes den sidste uge på den berømte Philmont Ranch — de amerikanske spejdere, som har været dér, betragtes med omtrent samme ærefrygt, som vil blive første mand på månen til del.

Da indbydelsen kom til vort korps, sendte vi omgående brev ud til alle divisioner, og selv om kravene til deltagerne var store, kom der ikke mindre end 32 ansøgninger. De var næsten alle i

»Seniorspejderen« ønsker jer alle god lejr.
Skriv til os om jeres forskellige oplevelser
i sommer!

USA-patruljen.

topklassen, og valget var meget, meget svært. Allerhelst havde vi sendt dem alle afsted. Men det gik jo ikke, og efter mange svære overvejelser besluttedes det, at de tre heldige skulle være 1 fra Jylland, 1 fra Sjælland og 1 fra hovedstaden, og det blev Henrik Bang-Pedersen fra Fredericia, Olaf Holst fra Haslev og Erik Drewes Andersen fra København. Den danske patrulje, som ledes af S-udvalgets formand, Erik Parup, var første gang samlet på Tommerup højskole i påsken til specialtræning før starten, og på billedet ser man dem i færd med at finde kompasretningen til USA.

Hele turen er arrangeret af Boy Scouts of America som en udveksling; der kommer også et hold amerikanere til Danmark. Hvem kunne tænke sig at have dem som gæster? De skal være her i 14 dage. Skriv til korpskontoret, hvis I har lyst til at få kontakt med dem. Forhåbentlig kan vi næste sommer sende et større hold på en lignende tur til USA.

**LÆS OM
BADNING
SIDE 154**

»Det mest spejdermæssige er det mest hensigtsmæssige«, hedder det. I det nye seniorarbejde er det oftest mest hensigtsmæssigt at være klædt omtrent som almindelige mennesker. Alligevel ønsker vi en uniform – derfor ser den nye sådan ud.

God til alle formål!

Sidder I på aftenskolen eller står bag disken til lige før mødetid, er I med en civil jakke over alligevel korrekt påklædte. Til mødet kan man så blot lægge jakken og være i fuld uniform. Ingen besværlige omklædningsscener og ingen halvt civile s-tropper!

På tur og i lejr tager I blot gamacher på og har et par glimrende skibukser. Vindjakken er regn- og vindtæt (fordel i vort klima) og kan om vinteren forsynes med et løst uld- eller pelsfoer.

Men derfor er den gode, gamle spejderuniform ikke pludselig blevet helt umulig. Den er stadig bedst til lejrbrug om sommeren, ligesom almindelige mennesker også har shorts på ved stranden og i lejr.

Hvornår bruger man hvad?

Man har altså flere muligheder for påklædning, alt efter hvad man laver. Det gør nemlig normale mennesker, det er mest hensigtsmæssigt og altså mest spejdermæssigt! På natorienteringsløb har man vel en træningsdragt på, maler man tropshus, er man i overalt o. s. v. Den pæne uniform bruger vi, når vi laver »pæne« ting sammen med pæne mennesker.

I uniformsreglementet kommer der til at stå:

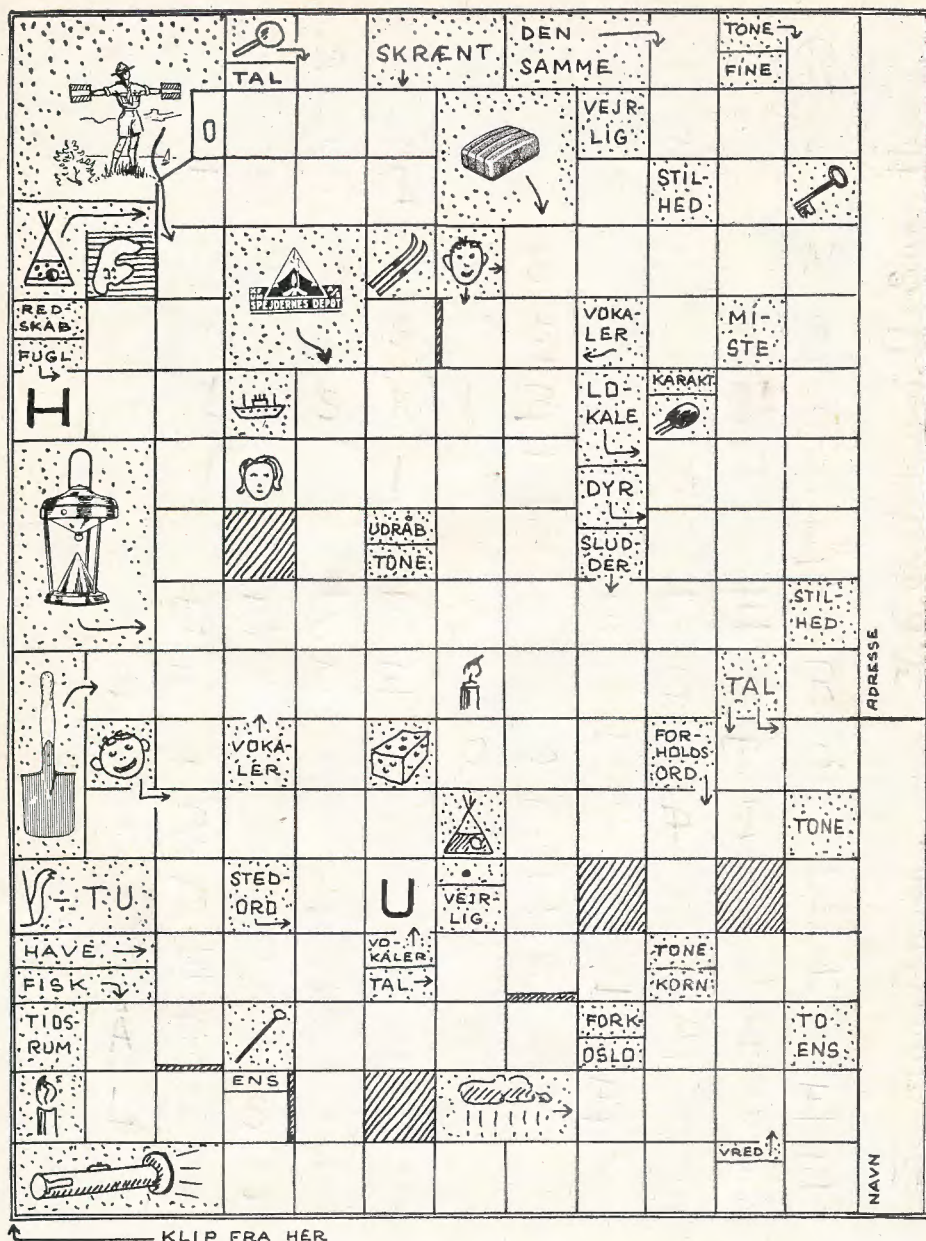
1. Seniorspejdere kan bære uniform som almindelige spejdere. Dog bæres særlige seniorkendetegn.
2. Seniorspejdere kan bruge den særlige senioruniform: grøn skjorte, rødt slips i uld, lange grå bukser, skråhue.

Denne uniform må kun bruges som seniorspejder. Gør man f. eks. tjeneste som PF, bruger man samme påklædning som patruljen.

Seniorspejdere i en gruppe skal bære ensartet uniform.

For at undgå misforståelser: Slips og lange bukser hører sammen! Slips må altså hverken bruges til knickers eller korte bukser. Tørklæde og spejderhat ikke til lange bukser. Det nye uniformsreglement er rummeligt. Derfor må man ikke ting, som ikke er nævnt i det!

Ja, sådan skal vi seniorspejdere altså se ud – og nu vil diskussionen gå hedere end nogensinde før; men den nye uniform skal nu nok blive populær, fordi den er fiks og moderne og bedst egnet til de unge mænd, der gerne vil være spejdere, selv om de er vokset fra drengetøj.

SPEJDERKRYDS NR. 5.

Løsningen på nr. 3 var: ØRNEPATRULJENS STORE STANDER.

Vindere blev: Søren Larsen, Bakkegårdsvej

19 b, Espergårde, Sten Løth, Bredgade 24, Haslev, Per Bay Jørgensen, Kronprinsesse-gade 36, København K. Gavekort à 10 kr. til-sendes fra KFUM-spejdernes Depot A/S.

- Skråhue**, den nye model 10,00
 Fiks facon, syet af svært uniformsstof, med huemærke.
 Løse huemærker 1,50
 Vi har endnu nogle **uldne** skråhuer i gl. model i str. 54, 55, 56, 57,
 de må selvfølgelig bruges stadigvæk 5,00

Krøjluldssovepose i det kendte **Lama** fabrikat.
 Posen er 170 cm lang + hovedpude .. 39,50

Krøjluldspose stoppet med thermould. Rumme-
 lig facon med hovedpude, lang lynlås.
 185 cm 49,50 170 cm 44,50

Krøjluldspose syet af grøn cambric, en dejlig
 varm og behagelig pose.
 185 cm 72,00 170 cm 66,00

Halvdunspose syet af nankin. En stærk pose,
 der kan tåle en ublid behandling. Indvendig
 lomme til vædisager, hovedpude i strop og
 80 cm lynlås med udvendig og indvendig gri-
 ber, der kan fastlåses.
 170 cm 80,00 185 cm 85,00

Halvdunspose syet af engelsk cambric. En let
 og lækker pose med god varmeevne, facon og
 udstyr som førnævnte halvdunspose.
 170 cm 80,00 185 cm 93,00

Posetæpper er meget anvendelige, de kan bru-
 ges både som tæppe og som sovepose.

Grøn cambric + ternet stof, thermould .. 68,00
 Thermould, grøn cambric 82,00

Halvdun, 140x200, et dejligt let tæppe 98,00
 Andedun, 140x200 cm, fylder og vejer ikke
 meget 118,00

Terylene posetæppe, kanalsyet,
 140x200 cm 126,00

Junior- og damerygsæk m. meis, 40 cm stel,
 3 udv. lommer, brede skuldergørde .. 42,00

Rygsæk m. meis, 40 cm stel, 3 udvendige lom-
 mer, låg med forstærkerremme, chromlæder-
 remme 52,50

Samme rygsæk m. 44 cm stel 55,50
 Ekstra stor rygsæk på 44 cm stel. Smal for-
 neden, bred foroven. Dobbelt låg med lynlås-
 lomme, chromlæderremme, 2 bagageremme
 medfølger 66,00

Spejderransel, bygget over en træramme. Ind-
 vendige vinkeljern i hjørnerne, støtteen lavet
 i eet stykke. Udvendig lomme på lågklap-
 pen 49,50

Spejderransel uden udvendig lomme .. 45,50

Roverransel, stor model, 3 udv. lommer 63,00

Patuljeførertaske i oksehud med læderbag-
 side og kvadreret celluloidrude foran. Skulder-
 rem af læder med karabinhage 13,50

Spejderskørttaske i oksehud med kvadreret cel-
 luloid på begge sider. Bæres i snøre .. 9,50

- Cykletasker** i kraftig rødbrun plastic .. 22,50
 Cykletasker i farvet og imprægneret
 sejldug 19,50
 Cykletasker i farvet og imprægneret
 sejldug, indvendig belagt med plastic .. 28,00

- Tallerkensæt med dyb tallerken, emaille 5,00
 Tallerkensæt m. stort 8 cm krus 5,50
 Emaillekrus, 8 cm ... 1,75. 7 cm ... 1,50
Spisebestik, 3-delt, aluminium 8,00
 Spisebestik, rustfrit stål, armémodel 5,85

- Mepal plasticsservice**, grøn eller gul,
 dyb eller flad tallerken 3,25
 kop 2,00, underkop 1,00
Feltflaske, 3/4 l .. 11,75 1/2 l .. 10,50
Kit-Kat model, 1/1 l, m. krus 17,50

GOD

Vandkunsten 12, København K.

LEJR!

Central 7616 — Giro 272 16

SPEJDERAVISEN

Svær optagelsesprøve!

Hvis man skal tro det lydbillede fra ulvenes optagelsesprøve, som gengives i gruppebladet UGLESKRIGET, er det meget svært at blive ulv i l. Kingo gruppe:

Akela: Goddag!

Den nye dreng: Goddag!

A: Hvad er 57 gange 23?

D: ---- 1311.

A: Det var du længe om; nævn mig alle stoppestederne på linie 5's rute.

D: (nævner dem).

A: (vredt) Du glemte ét! Hvad står der i junglebogen side 36, sidste punktum?

D: (nervøs) D-d-da be-be-gyndte no-get ...

A: Hold op med den stammen; her er en klump ler - lav på et kvarter en nøjagtig model af Christiansborg slot.

Et kvarter senere ---

A: Hm! Kan du ikke se, at der mangler et vindue på sydsiden. Her ligger 70 ting - se på dem et kvart minut og skriv så ned.

Senere ---

A: Der mangler hele 6 ting - og du staver hyacint med s! Du kan vist ikke noget, du er velkommen til at prøve om et år igen. Farvel!

D: (vakler ud) Snøft, snøft!

Sommerlejre!

Så er det begyndt at vrimle med sommerlejrmeddelelser i gruppebladene. SKANSEN fra Aabyhøj-afdeling fortæller, at Hjortestammen drager sydpå og opslår telte og tipi ved Flensborg fjord midt i det minderige, sønderjydske landskab. Danmarks sønner begiver sig ud i det ødeste øde, idet troppen tager ophold ude i Læsø's enorme sandørken. Også Bjerne-troppen stifter bekendtskab med øboer-tilværelsens charme: troppen drager til Endelave. Helt øde får Læsø altså ikke lov til at ligge hen i sommer; også Rovdyr-stam-

Finland har fået sit første spejderfrimærke

— det udkom på BP's fødselsdag i et oplag af 2 millioner. Det forestiller jordkloden med et spejderemblem og en hånd med spejdertegnet. Værdien er 30 mk. Årstallene 1907—1957 er angivet foroven.

Norske spejdere har indsamlet

omkring 700.000 kr. til Ungarnshjælpen, og da vi fik dette tal, var de sidste beløb endnu ikke afregnet, så det endelige tal bliver endnu større. Den norske spejderchef skriver: »Min hjerteligste tak til hver enkelt sælger. Dere har bevist, at dere var beredt!«

Alle finske spejdere

er med i en landsomfattende indsamling til fordel for polioinvalid. Der udvises stor opfindsomhed med arrangementer, fester o. s. v., som kan hjælpe med til at skaffe penge til formålet.

BP's 100 års dag

højtideligholdtes i Finland ved morgenandagter i mange kirker. Om aftenen samledes man til fester sammen med forældre og spejdervenner. Radioen havde en stor mindeudsendelse på programmet samme dag.

I London samledes spejdere fra hele verden i Westminster

Abbey, hvor der er mindeplade for BP. Mindetallet blev holdt af det britiske imperiums spejderchef, lord Rowallan. Lady Baden-Powell, som samme dag blev 68 år, var med blandt den 2000-tallige forsamling.

For nogle måneder siden

blev ømfodsprøven bestået af spejder nr. 4.000.000 i USA, så nu har det amerikanske spejderkorps over 4 millioner medlemmer!

Spejdere i Schweiz

har været med til at udgrave den gamle ridderborg Rosenegg fra 1375 under ledelse af en videnskabsmand.

Det svenske spejderkorps

sluttede i efteråret det årlige forbundsmøde med en storstilet fest, der blev overværet af kongen, prinsesse Sibylle og kronprinsen (i ulveuniform!). Programmet gav glimt fra sommerens lejre og ture, forbundets nye farvefilm »Følg sporet« blev vist, og der blev overrakt en check på 800.000 kr., resultatet af spejdernes aktion til gavn for blindesagen i Sverige.

Tropsadjutant

er et nyt begreb, som er indført i »Sct. Andrew« gruppe. Ved hvert tropmøde udpeger staben troppens mest reglementerede spejder (patruljeførere undtaget — de er jo altid fuldt reglementerede!). Ved bedømmelsen lægges der vægt på, at spejderen har alle uniformsdele, og at disse er i orden. Man ser faktisk hellere en gammel, men velholdt uniform end en ny, for den nye vil jo altid være pæn, og tilsvarende har et par velholdte, velpudsede sko større chancer end et par nye, fortæller gruppens blad SÆKKEPIBEN, der desværre kun udkommer én gang i kvartalet.

**KAN DU GIVE
KUNSTIGT ANDEDRÆT?
— ELLERS LÆR DET!**

Se side 155.

men fra Bagsværd har ifølge ØRNEPOSTEN planlagt sommerlejr deroppe i sommer.

Kun bestået!

Vores spejderchef, pastor Gunnar Mølgaard fortæller i et interview med »Fyens Venstreblad«, at spejderbevægelsen har været den grønne tråd i hans liv. Et gulnet kartotekskort fortæller, at hans lange spejderliv begyndte den 13. oktober 1921. Men hvad er det? Deroppe i hjørnet?! — Nåh det, forklarer Mølgaard, tja, der står altså ud for gennemsnitspoint: »Kun bestået«. Det må ikke have været særlig godt, det jeg lavede, da jeg blev spejder-rekruit, som det hed dengang. »Kun bestået« — det må da kunne trøste uheldige spejdere i dag. Jeg blev spejderchef trods den karakter. Den, der ikke er skrap på ét felt, ja, han finder sig et andet og klarer sig alligevel.

Spejderchefen var i to år gul spejder, før han blev grøn. Dengang gik de voksne førere med knækflip og ulastelig førerjakke, metaldistinktioner glimtede som på nogen admiralsuniform, og der var godt med fangsnore.

Dengang så man aldrig en spejder i plus-fours. Man mødte op i korte bukser uanset vejret, og Mølgaard mindes endnu med gru mangel på kold nytårsparade. En dreng, der mødte op med »frølår«, datidens knæbukser, var en tøsedreng!

Spejderfester året rundt.

— KFUM-spejderne i Demstrup begynder nu for sig selv efter hidtil at have hørt ind under Levring; for at få midler til starten har man holdt fest i Sjørsløv sognegård, og det indbragte et overskud på 600 kr.

— »Ansgartroppen« i Flensborg har sammen med KFUM og FDF holdt basar i »Flensborghus«; et særligt trækplaster var en udstilling: »Kontakt med verden«, der fortalte om missionærer udgået fra KFUM, FDF og KFUM-spejderne i Danmark; missionsudvalgets udstillingstavler var her deres første tur udenfor landets grænser.

— KFUM- og KFUK-spejderne i Hatting vil gerne have deres eget hus; gennem skrotindsamlinger og husindsamlinger har de allerede fået penge nok til at købe grund, og byggetilladelsen er givet. For at skaffe flere penge til byggeriet har spejderne holdt basar den 16.-17. marts. Man håber allerede at kunne tage huset i brug i sommer.

— I Lyngs har man på samme dag fejret 50 års jubilæet for Lyngs KFUM og 10 års jubilæet for oprettelsen af den stedlige KFUM-spejder-gruppe. Jubilæerne blev markeret ved en gudstjeneste med spejderchefen som prædikant og en aftenfest.

— Den 11. april fyldte de grønne drengespejdere i Skive 35 år. Man festede den 13. april i teatersalen med korpsets stifter, Jens Grane, som festtaler. Der er for tiden 4 troppe og 4 flokke i Skive med tilsammen 240 medlemmer.

For gruppeblads-interesserede:

For anden gang har der været afholdt en konkurrence mellem korpsets gruppeblade om hæderstitlen: »Korpsets bedste gruppeblad«. Trods 12 nye konkurrenter og et nyt bedømmelsessystem blev det sidste års vinder, UGLESKRIGET fra 1. Kingo gruppe, som påny gik af med sejren. Vi bringer her hele placeringslisten. De tre bedste blade har fået tilsendt diplomer.

1. UGLESKRIGET	1. Kingo gr.
2. SIGNALHORNET	Gudenå gr.
3. VÆGTEREN	Ribe gr.
4. UDRABSTEGNET	Sct. Jørgens gr.
5. STRIX BUBO	Østerborgerdyd gr.
6. PLET	Helleruplund gr.
7. FIDIBUS	3. Kingo gr.
8. FAKLEN	Virum gr.
9. FALKEN	Højdevang gr.
10. LURGJALDET	Lindevang gr.
11. SKJALDEN	Sorø gr.
12. PIONEREN	Islands Brygge gr.
13. GNISTEN	6. gr., København
14. WIG-WAM	Rønne gr.
15. EKKO	Allingåbro gr.
16. FALK	3. gr., København
17. KRØNIKEN	4. Odense gr.
18. LØFTET	Kliplev gr.
19. BJØRNETJENESTEN	Fredens sogns gr.
20. HÅBET	Hans Egede gr.
21. ORAKLET	Sundby gr.
22. HAMMEREN	1. Vodskov gr.
23. LAK-HAM GJALDET	4. Kolding gr.
24. ESPRIT	4. Frederiksberg gr.
25. SPEJDERGNISTEN	Holger Danske gr.
26. QUIPU	Sevel gr.
27. GRUPPEBLADET	Tåstrup gr.

Pas på — livsfare!

Følgende stykke læser vi i gruppebladet ORAKLET – og det kan ikke gengives for tit – specielt ikke nu foran den tid, hvor grupperne drager ud i naturen:

På en tur har nogle spejdere fundet nogle patroner, som de har taget med hjem for at lege med dem – og vel også sikkert for at se, hvad der var inde i dem. De blev fundet i nærheden af hytten, hvor militær og hjemmeværn ofte holder øvelser og er vel tabt af nogle uforsigtige soldater.

Du må huske, at *du aldrig må samle patroner og anden ammunition op* – og langt mindre lege med det. Mange

Krabbeholm gr. Skive: Kasper Haritz, Egon Bailum, Knud Christensen.
 Rosenvænget gr.: Frans Møller, Jan Sivertsen.
 Allingå gr.: Kaj Holst Jørgensen, Per Asschenfeldt Birkebæk.
 Koldinghus gr.: Henning Pedersen, Bent Clausen, Villy Lündorf, Niels Christensen, Knud Ivan Jensen, Erling Ørsnæs, Jørn Ørsnæs.
 1. Viby Jyll. gr.: Gert Nielsen.
 Herlev gr.: Erik Schmidt, Erlend Andersen, Ole Sundenæs.
 Kongsted gr.: Jørn Nielsen, Preben Christensen.

Kongsted gr.: Jørn Nielsen, Preben Christensen.

Kongsted gr.: Palle Nielsen.
 Allingåbro gr.: Villy Jensen, Gunner Rønde Jørgensen, Per Asschenfeldt Birkebæk.

1. Viby gr.: Bent Strand, Henry Pedersen.

4. Koldings jamboree-papirfond

SPEJDERAVISEN fortalte i sidste nummer om Kolding-spejderne, som samler papir for at skaffe 4000 kr. til dækning af udgifter ved 16 spejders deltagelse i jamboreen til sommer. Sidst havde man fået 1450 kr. — nu er man nået op på 2000 kr. efter at have indsamlet 16½ tons papir. Forleden fik de af et Kolding-firma 700 kg papirposer, som de ikke kunne få afsat til papirmøllen, fordi poserne indeholder et stof, der ikke kan opløses i papirmøllen. Men spejderne fandt på råd: de solgte poserne — til billig pris — til en række børnehaver, hvor de bruges af børnene, når de leger købmand i sandkassen!

Spejderavisen ønsker alle god sommerferie

og glæder sig til at høre om alt det spændende, I uden tvivl vil opleve på jeres lejre i ind- og udland. SEND SPEJDERAVISEN en beretning fra selve lejren eller i hvert fald umiddelbart efter hjemkomsten, mens stoffet endnu er frisk. SPEJDERAVISENS adresse er stadig: Henrik Munck, Otto Rudsgade 9, Århus.

PÅ BP's FØDSELSDAG

blev der afholdt en højtidelighed i Sydafrika ved BP's grav. Et stort »Jeger-gået-hjem« tegn blev nedlagt ved graven. Det store mærke er lavet af purpurklæde med en spejderhat som midtpunkt. Ringen udenom er mærker fra alverdens spejdernationer.

(Foto: The Scout).

drengene er blevet invalider eller blinde af at lege med sådanne ting, som de troede var ufarlige. Finder du noget, så fortæl det straks til din fører og lad ham så træffe bestemmelsen om, hvad der videre skal gøres. *Pil aldrig selv ved det — det er livsfarligt!*

Er du ham?

Og så var der spejderen — en flink spejder, der passede sine møder, mødte i reglementeret uniform, var dygtig i sit spejderarbejde, betalte sit kontingent — *men han kom aldrig i kirke!* Er du ham? spørger LYGTEN.

Fødselsdagsfest.

SKIVE afdeling havde 11. april 35 års fødselsdag, og i den anledning holdtes lørdag aften stor jubilæumsfest i Teatersalen med 5-600 spejdere, ulve, forældre og venner.

Efter indledningsceremoni, hornfanfarer, prolog m. v. holdt Grane festtalen og sluttede med at overrække 25 års tegn til 3 aktive førere. Der var også gaver bl. a. fra K. F. U. M. og Sct. Georgsgildet, og en spejdermor holdt en takktale til afdeling og førere og foranledigede en indsamling iværksat hos de tilstedeværende som hjælp til telte til de 2 nye grupper.

Spejderoptrin, sange, musik og ulvehyl m. v. satte ind mellem kulør på aftenen, der blev sluttet af den tidligere afdelingschef.

Den vellykkede aften sluttede af hensyn til ulve og små søskende præcis kl. 22, og førere med damer havde herefter hyggeligt samvær med Grane og frue.

Jubilæum og fest gav stor presseomtale i de 4 lokale aviser.

2 N 9.

RÅDSKLIPPEN

KÆRE ULVE!

I denne måned skal I jo ud for at opleve sommerens største eventyr – nemlig ulvelejren. På en ulvelejr vil I se og opleve meget, brug derfor jeres øjne og øren godt, så at I kan få det helt rigtige udbytte ud af lejren. Læs nu engang her, hvad B.-P. fortæller om ulve og spejdere ude i naturen:

En ulv må være dygtig til at bringe meldinger fra sted til sted, ligemeget hvor mange vanskeligheder, der kan være at overvinde.

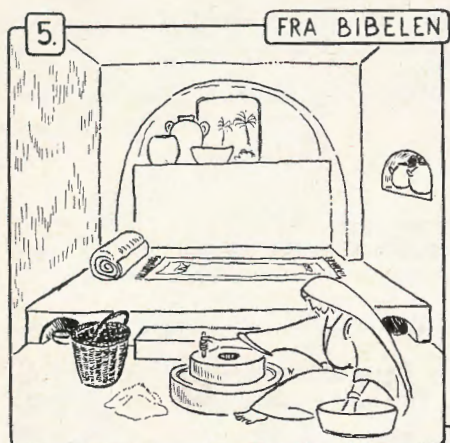
Før Mafekings belejring fik jeg en hemmelig melding fra en ven i Transvaal, der røbede fjendens planer, styrke-tal, antal heste og kanoner m. m. Denne melding kom i et meget lille brev, der var krøllet sammen til en kugle på størrelse med en apotekerpille og anbragt i en knudret spadserestok i et lille hul, der var tilstoppet med voks; stokken blev givet til en indfødt, der fik ordre til at bringe den til Mafeking og overrække mig den. Jeg var naturligvis klar over, at der måtte stikke noget under, da negeren kom og overrakte mig denne gave fra en hvid mand, og jeg fandt snart det skjulte brev.

Jeg fik også en anden gang et brev med hemmeligt indhold fra en ven. Han havde skrevet det på hindustani-sproget, men med engelske bogstaver. Enhver anden, der læste det, kunne ikke forstå et ord af, hvad der stod i brevet, men da jeg kendte metoden, kunne jeg læse det med det samme.

Ja, dette er, hvad B.-P. fortæller; måske har du ved spændende øvelser været ude for noget lignende og har du ikke, så vil du i hvert fald komme ud for sådanne oplevelser senere enten som ulv eller som spejder.

Til slut vil den gamle ulv ønske dig held og lykke på sommerens store jagt: Sommerlejren. Og husk nu at skrive et lille brev ind til »Rådsklippen«, så at dine kammerater kan høre og læse lidt om, hvad du har oplevet på lejren. En god idé er det at sende referatet lige fra sommerlejren og ind til redaktionen.

God jagt!

HUSETS INDRE.

DE MINDRE HUSE HAVDE OFTEST KUN EET RUM, DER VAR MEGET SPARTANSK UDSYRET. DER VAR I REGLN INGEN MØBLER, MAN SOV PÅ FORHØJNINGEN I BAGGRUNDEN. KVINDEN ER I FÆRD MED AT MALE KORN TIL MEL PÅ EN HÅNDKVÆRN AF STEN.

COPYRIGHT T. SMOOGS

Nyt fra »Mowglis brødre«, Viby J.

Søndag d. 24. var vi på øvelse med de 2 andre flokke fra Viby og de gule ulve, vi var 5 flokke med 20 bander i alt. Og øvelsen begyndte i Hørhaven, hvor vi først havde andagt, og der blev udleveret nr. til hver bande og turen gik rundt om Brabrand sø. Der var mange poster, vi skulle igennem, f. eks. fik vi ved en post udleveret 4 nåle, 1 piberenser, 1 tændstikæske og 1 prop, og deraf skulle vi lave en bil, og der var boldkast, finde planter, kimsleg og finde 5 fejl på en tegning, lave banderåb (god idé! red.), finde færdselstavler og meget mere. Vores madpakke spiste vi på kroen, og da den var fortæret, fortsatte øvelsen igen, og vores flok vandt 1. præmie, og det er et skind til standeren, som vi kæmper for hvert år, og den må vi beholde til næste år, og vores bande vandt også en sølvplade.

Med ulvehilsen
Rød bande.

Vi er en helt ny bande, som blev oprettet, da flokken blev delt i efteråret, og vi har lige fået 3 nye ulve i banden, og de to har

taget ømfodsprøven, Gråbror og Rann; men Per har ikke været med så længe, så han har ikke fået ulvenavn endnu. Og i turneringen, vi havde, som rød bande har skrevet om, blev vi nr. 4.

Ulvehilsen fra
Gul Bande.

30 kilometers tur

5 friske bandeførere samt vores Akela og Baloo mødtes søndag morgen den 17.-3. kl. 8,30 ved Vanløse station. I isnende kulde og med sneen piskende i ansigtet begyndte vi den 30 kilometer lange travetur. Alle havde vi den tanke, trods det hårde vejr, at turen skulle gennemføres. Og så gik vi gennem Vanløse og Brønshøj ad Hareskovvej ud over Mørkhøj gennem Gladsaxe til amtsvejen. Vi krydsede Hareskoven til Bøndernes hegn, hvor vi spiste vores medbragte klemmer. Sodavand og varm te satte humøret et par grader op og hjalp også godt på vores allerede ømme fødder. Efter en times hvil gik vi videre gennem Storskov ud til Furesøens vestre bred. Så tilbagelagde vi det lange stræk langs Nørreskovens stejle skrænter

Derefter gik vi gennem Fiskebæk og drejede ned over Stavnsholt og gik igennem den store kratbevoksede sumpegn syd for Bistrup. Havde vejret været hårdt på hele udturen, syntes det nu ganske særlig slemt. Nu gik det direkte mod vinden, og haglene slog os

VI MINDER OM -

ulvenes egen fotokonkurrence, som vi skrev om i april-nummeret.

Hvem sender det bedste foto til Rådsklippen? Det skal selvfølgelig være et eller flere, du selv har taget. Husk at skrive dit navn og adresse bagpå. Præmien er 10 kr. for det bedste og fem kroner for nr. 2 og 3.

God jagt i sommer!

i ansigtet, så det sved, og tøjet blev gennemblødt. Hvis nogen tror, at vi kedede os, så tager de fejl, vi morede os dejligt.

Endelig nåede vi målet, »Holte station«, hvor Akela gav en kokosbolle, der kvikkede vældigt op. Vi humpede ind i toget og satte os mageligt til rette. Toget kørte til Vanløse station, hvor vi skiltes efter en hård tur.

Med-omtrøst-frost i kinderne og vabler under fødderne.

Stor ulvehilsen.

Mowgli.

Chil skriver:

Ulveweekend til Odense.

Den 30.-31. marts skulle de 2 flokke fra Enghave-Bavnehøj gruppe ud på en lang tur. Vi startede kl. 15 fra Københavns hovedbanegård. Derfra tog vi med tog til Korsør. Dernæst med skib over Storebælt til Nyborg og så med tog til Odense. Her blev vi modtaget af de 2 andre flokke (Bolbro og Junglefolket) og desuden blev vi fotograferet af førerne. Så fik vi at vide, hvem vi skulle bo hos. Jeg kom til at bo hos en ulv, der hed Bungar. Da vi så kom hjem, fik vi mad, og så gik vi i seng. Om søndagen mødtes vi kl. 9 på KFUM. Herfra blev vi sendt ud på et byløb, og det var mægtigt sjovt. Vi så både H. C. Andersens hus, og så var vi også oppe i Sct. Knuds kirkes tårn. Det er 65 meter højt, sagde Akela.

Efter byløbet tog vi hjem for at spise til middag, og kl. 13,30 mødtes vi igen på KFUM, og så skulle vi ud at køre i bus. Vi var først på Fynsværket, og derfra kørte vi ud til Den fynske Landsby; på vejen derud så vi syge-

huset. Da vi havde set alle de gamle gårde i landsbyen, kørte vi ind på KFUM og fik en sodavand. Nu blev der lige tid til aftensmaden, og så måtte vi ellers om på banegården for at nå toget. Der blev sagt farvel, og så kørte vi hjem efter en mægtig tur.

Hilsen! Ole Werner Nielsen (Chil).

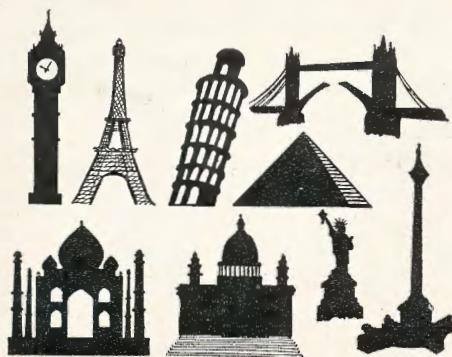
Månedens jungleord —

»Et tappert hjerte og en høflig tunge vil føre dig langt gennem junglen.«

Månedens flok.

Denne gang vil vi præsentere 2 bornholmske flokke for »Rådsklippen« læsere. Det er »Rikke-Tikki-Tavi flokken« i Rønne og »Junglekøblet« i Nexø, som I ser på dette billede, hvor flokkene er på efterårslejr på »Bethesda« på Dueøde. Rønne flok har omkr. 24 ulveunger, og Nexø flokken, der er startet i 1951, har 32 ulve. De bornholmske ulve sender hermed en stor ulvehilsen til ulvekammeraterne ud over landet med et: »Vi af eet blod, I og vi.«

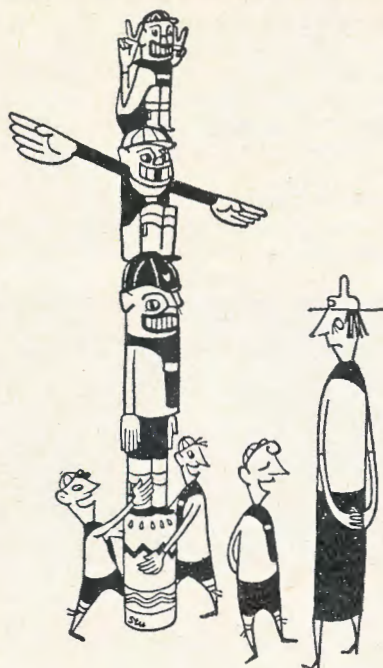

MÅNEDENS

konkurrence!

Her ser du silhuetterne af nogle af de berømteste bygninger i verden. Tror du, du kan finde ud af navnene på dem allesammen?? Prøv engang. Løsning i næste nummer.

Løsningen fra forrige nummers opgave er følgende: Hammer – søm – kølle – sav – skrue – skruetrækker – malerpotte – og pensel – knibtange – mejsel – oliekanne – høvl og bor.

Denne gave har vi lavet til dig, Akela, så du aldrig vil glemme os, når du nu skal rejse!

(The Scout).

DEN NYSGERRIGE ULV

er spændt på, fra hvilken flok de bedste ulvefotos vil komme. For du har vel læst om konkurrencen i Væbneren's nr. 3.

Nye 2. stjerne ulve.

»Jacala«: John Petersen, »Junglens Sønner«, 3. Dybendal, Vanløse.

Jørn Giørtz - »Mowglis brødre«, Viby J.

Mao - Flemming Christensen »Skovens Ulve«, Samuel flok.

Mysa - Otto, »Skælskør flok«.

Sona - Steen Andersen, Minaul - Jens Fabricius, Mysa - Harris Bøgedal, Tonny Carlsson og Svend Christensen, alle fra Gnisternes flok, Borgdiv.

Skallerup flok: Gråbror (Rann).

Henner Friser flok (Middelfart): Bagheera (Mogens Hansen), Hathi (Poul Erik Thomsen), Kaa (Knud Erik Madsen), Raksha (Flemming Buhl).

Stort W-A-U og til lykke.

Lange Wuf!

Alle 10 duelighedstegn

er bestået af Sona - Kenn Stilling, »Skovens Ulve«, Samuel flok.

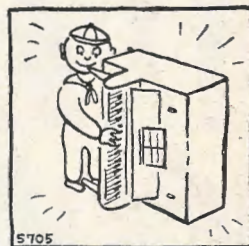
Meget stort W-A-U og hjertelig til lykke.

Lange Wuf!

Og så glæder jeg mig

til at høre om jeres sommerlejr. Skriv fra lejren til os. Adresse: Knud-Erik Helsted, Vestergade 13, Svaneke.

ULVEUNGEN
KIM
OG
HARMONIKAEN
Torben Søborg

PROGRAM FOR JUNI-JULI

..... møde dag d. kl.
..... møde dag d. kl.
..... møde dag d. kl.
..... møde dag d. kl.
..... møde dag d. kl.
..... møde dag d. kl.

Alle møder slutter klokken og vi begynder naturligvis præcis!

★ ★ ★

..... tur dag d. kl.
ved Hjemme kl.
..... tur dag d. kl.
ved Hjemme kl.

★ ★ ★

HUSK:
.....
.....
.....
.....

Sørg for, at du får dit programblad udfyldt samme aften, som du får dit spejderblad – hvis ikke din fører allerede har gjort det!

KONTINGENTET BETALES VED FØRSTE MØDE

Spejderbladet VÆBNEREN

UDGIVET AF KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

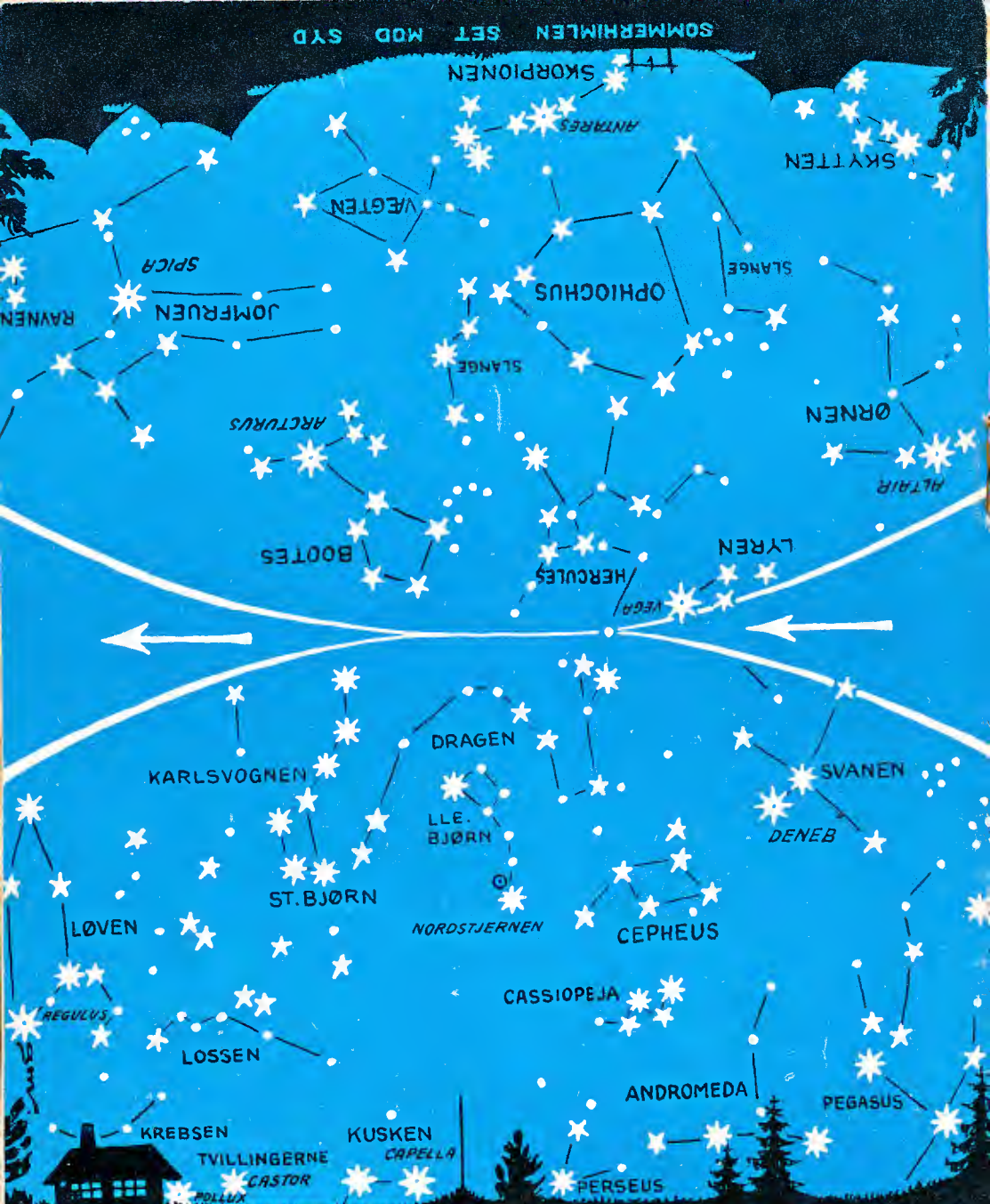
Redaktion: Carl Chr. Jensen, Engtoften 5, Sønderborg, tlf. 23564

Ekspedition: KFUM-Spejdernes korpskontor,
Amaliegade 24, København K.

Trykt i Aarhus Stiftsbogtrykkerie A/S
Udkommer den 1. i hver måned undtagen juli-august
45. årgang — Oplag 17.400

Pris pr. år 6,00 — Bestilles på korpskontoret

Redaktionen slutter den 5. i måneden. Fotos og artikler, der ønskes returneret, må vedlægges svarporto

SOMMERHIMLEN SET MOD SYD

SOMMERHIMLEN SET MOD NORD

STJERNEHIMLEN SOM
DEN VISER SIG FOR
BETRAGTEREN DEN
1. JUNI KL: 23.30